

Dziennik Urzędowy L 373

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47
21 grudnia 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2182/2004 z dnia 6 grudnia 2004 r. dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2183/2004 z dnia 6 grudnia 2004 r. rozszerzające na nieuczestniczące Państwa Członkowskie stosowanie rozporządzenia (WE) nr 2182/2004 dotyczącego medali i żetonów podobnych do monet euro 7
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2184/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 8
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2185/2004 z dnia 17 grudnia 2004 r. ustanawiające kontyngent taryfowy na 2005 r. stosowany przy przywozie do Wspólnoty Europejskiej niektórych towarów pochodzących z Norwegii uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 3448/93 10
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2186/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1613/2000 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących używanej do celów ogólnego systemu preferencji w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Laosu dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty 14
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2187/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1614/2000, wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących używanej do celów ogólnego systemu preferencji w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Kambodży, dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty 16
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2188/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1615/2000 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących, używanej do celów planu ogólnych preferencji taryfowych w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Nepalu dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty 18
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2189/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalające wysokość opłaty standardowej za sprawozdanie z gospodarstwa rolnego za rok obrachunkowy 2005 sieci danych rachunkowych gospodarstw rolnych 20

Cena: 18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2190/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1433/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i pomocy finansowej	21
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2191/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz gryków	23
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2192/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż	25
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2193/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalające refundacje wywozowe dla słodu	27
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2194/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu	29
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2195/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa	31
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2196/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalające wspólnotowe ceny producenta i wspólnotowe ceny przywozu dla goździków i róż w zastosowaniu systemu przywozu niektórych produktów uprawy roślin kwiatowych pochodzących z Cypru, Izraela, Jordanii i Maroka oraz z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy	33
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2197/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny	35
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2198/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalające refundacje produkcyjne do oliwy z oliwek wykorzystywanej w produkcji niektórej żywności konserwowanej	36
★ Dyrektywa Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług	37

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2004/881/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 29 listopada 2004 r. w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Republiką Chile odnośnie do poprawek w załączniku I do umowy o handlu napojami spirytusowymi oraz napojami aromatyzowanymi w ramach Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, uwzględniających rozszerzenie	44
Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Chile odnośnie do poprawek w załączniku I do umowy o handlu napojami spirytusowymi oraz napojami aromatyzowanymi w ramach Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony	45

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 3 grudnia 2004 r. w sprawie zmiany załączników I i II do decyzji Rady 79/542/EWG w zakresie uaktualnienia warunków przywozu i wzorów świadectw zdrowotnych dotyczących mięsa zwierząt łownych oraz mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka** (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 4554) ⁽¹⁾ 52

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 10 grudnia 2004 r. dostosowująca Załącznik do dyrektywy Rady 95/57/WE w sprawie zbierania informacji statystycznych w dziedzinie turystyki w odniesieniu do wykazów państw** (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 4723) ⁽¹⁾ 69

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2182/2004

z dnia 6 grudnia 2004 r.

dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 123 ust. 4 tiret trzecie,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 1 stycznia 1999 r. euro stało się legalną walutą uczestniczących Państw Członkowskich, zgodnie z wymogami rozporządzenia Rady (WE) nr 974/1998 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro⁽²⁾, oraz tych państw trzecich, które zawarły porozumienie ze Wspólnotą w sprawie wprowadzenia euro, a mianowicie Monako, San Marino i Watykanu.

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 975/1998 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie nominalów i parametrów technicznych monet euro przeznaczonych do obiegu⁽³⁾ określiło podstawowe parametry monet euro. Po ich wprowadzeniu w styczniu 2002 r. monety euro znajdują się w obrocie w strefie euro jako jedyny legalny środek płatniczy w formie metalowej.

(3) Zalecenie Komisji 2002/664/WE z dnia 19 sierpnia 2002 r. dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro⁽⁴⁾ zaleca, by unikać niektórych wzorów przy sprzedaży i produkcji, składowaniu, przywozie i dystrybucji, celem sprzedaży lub do innych celów handlowych medali i żetonów, których rozmiar jest zbliżony do rozmiaru monet euro.

(4) W komunikacie Komisji z dnia 23 lipca 1997 r. w sprawie wykorzystywania symbolu euro ustalono symbol (€) i wezwano wszystkich użytkowników tej waluty do wykorzystywania symbolu przy określaniu kwot pieniężnych denominowanych w euro.

(5) W komunikacie Komisji z dnia 22 października 2001 r. w sprawie ochrony praw autorskich projektów wspólnych stron monet euro⁽⁵⁾ określono przepisy, które należy stosować w przypadku reprodukcji wspólnych stron monet euro.

(6) Wizerunki monet euro zostały opublikowane przez Komisję 28 grudnia 2001 r.⁽⁶⁾.

(7) Obywatele mogą być skłonni uwierzyć, że medale i żetony, na których widnieją określenia „euro” lub „euro-cent”, opatrzone symbolem euro lub wzorem podobnym do wspólnego awersu monety euro lub jednego z rewersów narodowych, mają status legalnego środka płatniczego w każdym z Państw Członkowskich, które przyjęły euro lub w uczestniczącym państwie trzecim.

(8) Istnieje narastające ryzyko, że medale i żetony o rozmiarach i właściwościach metalu podobnych do tych, jakimi charakteryzują się monety euro, mogą zostać bezprawnie wykorzystane w miejsce monet euro.

(9) Zatem odpowiednim jest, aby medale i żetony o wyglądzie, rozmiarach lub właściwościach metalu podobnych do tych, jakimi charakteryzują się monety euro, nie były sprzedawane, produkowane lub dystrybuowane celem sprzedaży lub w innych celach handlowych.

(10) Każde Państwo Członkowskie wprowadza sankcje w odniesieniu do naruszeń, mając na celu osiągnięcie równoważnej ochrony euro przed medalami i żetonami podobnymi do euro na terenie całej Wspólnoty,

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 12.5.2004, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2596/2000 (Dz.U. L 300 z 29.11.2000, str. 2).

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 423/1999 (Dz.U. L 52 z 27.2.1999, str. 2).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 225 z 22.8.2002, str. 34.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 318 z 13.11.2001, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 373 z 28.12.2001, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 3

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „euro” oznacza legalną walutę uczestniczących Państw Członkowskich, określonych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 974/98 oraz tych uczestniczących państw trzecich, które zawarły porozumienie ze Wspólnotą w sprawie wprowadzenia euro, zwanych dalej „uczestniczącymi państwami trzecimi”;
- b) „symbol euro” oznacza symbol przedstawiający euro (€), zgodnie z ilustracją i opisem zawartym w załączniku I;
- c) „medale i żetony” oznaczają przedmioty metalowe inne niż krążki przeznaczone do bicia monet, których wygląd i/lub właściwości techniczne są zbliżone do monet, ale które nie zostały emitowane na mocy krajowych przepisów prawa lub przepisów uczestniczących państw trzecich lub przepisów innych państw, i które w związku z tym nie są ani legalnym środkiem płatniczym ani walutą;
- d) „złoty”, „srebrny” i „platynowy” oznaczają stopy zawierające złoto, srebro lub platynę, których próba wagowa wyrażona w promilach wynosi odpowiednio co najmniej 375, 500 i 800. Niniejsza definicja nie dotyczy norm w zakresie cechowania stosowanych w Państwach Członkowskich;
- e) „Europejskie Centrum Techniczne i Naukowe” (zwane dalej „ECTN”) oznacza podmiot ustanowiony decyzją Komisji z dnia 29 października 2004 r.;
- f) „przedział referencyjny” ma znaczenie zawarte w sekcji 1 załącznika II.

Artykuł 2

Przepisy ochronne

Z zastrzeżeniem art. 3 i 4, produkcja i sprzedaż medali i żetonów oraz ich przywóz i dystrybucja celem sprzedaży lub do innych celów handlowych, są zabronione w następujących okolicznościach:

- a) gdy określenie „euro” lub „eurocent”, lub symbol euro widnieje na ich powierzchni; lub
- b) gdy ich rozmiar mieści się w przedziale referencyjnym; lub
- c) gdy wszelkie wzory widniejące na powierzchni medali i żetonów są podobne do jednego z rewersów krajowych lub do wspólnego awersu monet euro, lub są identyczne lub podobne do wzoru na krawędzi monety o nominale 2 euro.

Wyłączenia

- 1. Medale i żetony, na których widnieje określenie „euro” lub „eurocent”, lub symbol euro bez podania wartości nominalnej, nie są zabronione, jeżeli ich rozmiar wykracza poza przedział referencyjny.
- 2. Medale i żetony, których rozmiar mieści się w przedziale referencyjnym, nie są zakazane w przypadku, gdy:
 - a) są one przedziurkowane, a otwór jest większy niż 6 milimetrów, lub gdy są w kształcie wieloboku o mniej niż 6 krawędziach, o ile warunek zawarty w lit. c) pkt ii) został spełniony; lub
 - b) są wykonane ze złota, srebra lub platyny; lub
 - c) spełniają następujące warunki:
 - i) kombinacje wymiarów średnicy i wysokości krawędzi medali i żetonów zawsze znajdują się poza przedziałami określonymi dla każdego przypadku w sekcji 2 załącznika II; oraz
 - ii) kombinacje wymiarów średnicy i właściwości metalu medali i żetonów zawsze znajdują się poza przedziałami określonymi dla każdego przypadku w sekcji 3 załącznika II.

Artykuł 4

Derogacje przyznane w drodze upoważnienia

- 1. Komisja może udzielić specjalnego upoważnienia na wykorzystanie określenia „euro” lub „eurocent”, lub symbolu euro na określonych warunkach użytkowania w przypadkach, gdy nie istnieje ryzyko pomyłki. W takich przypadkach, nazwa danego podmiotu gospodarczego w Państwie Członkowskim jest wyraźnie widoczna na powierzchni medalu lub żetonu a określenie „nie stanowi legalnego środka płatniczego” musi być wybite na awersie lub rewersie medalu lub żetonu.
- 2. Komisja jest właściwa do określenia, czy wzór jest „podobny” w rozumieniu art. 2 lit. c).

Artykuł 5

Istniejące medale i żetony

Medale i żetony emitowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, które nie spełniają warunków określonych w art. 2, 3 i 4, mogą być nadal używane najpóźniej do końca roku 2009, jeżeli nie ma możliwości, by były używane w miejsce monet euro. Takie medale i żetony są rejestrowane, w stosownych przypadkach, zgodnie z procedurami stosowanymi w Państwach Członkowskich a informację o nich przekazuje się do ECTN.

Artykuł 6**Sankcje**

1. Państwa Członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji stosowanych wobec naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszystkie niezbędne środki mające na celu zapewnienie, że będą one wprowadzone w życie. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa Członkowskie przyjmują do dnia 1 lipca 2005 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne w celu stosowania niniejszego artykułu. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 7**Zastosowanie**

Niniejsze rozporządzenie stosuje się w uczestniczących Państwach Członkowskich określonych w rozporządzeniu (WE) nr 974/98.

Artykuł 8**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 2004 r.

W imieniu Rady

H. HOOGERVORST

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

SYMBOL EURO WYMIENIONY W ART. 1

—

ZAŁĄCZNIK II

1. Definicja przedziału referencyjnego, o którym mowa w art. 1

- a) Przedział referencyjny dla rozmiaru medali i żetonów jest zbiorem kombinacji wartości średnicy i wysokości krawędzi zawartych w przedziale referencyjnym odpowiednio dla średnicy i wysokości krawędzi.
- b) Przedział referencyjny dla średnicy zawiera się między 19,00 a 28,00 milimetrami.
- c) Przedział referencyjny dla wysokości krawędzi zawiera się między 7,00 % a 12,00 % każdej wartości mieszczącej się w przedziale referencyjnym dla średnicy.

2. Przedziały, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. c) pkt i)

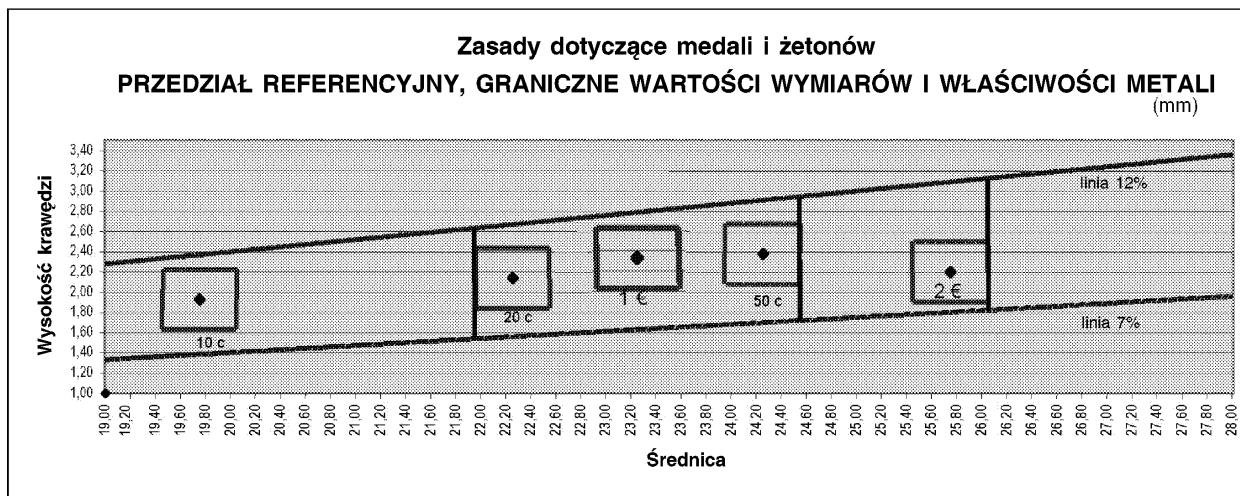
Określone przedziały		
	Średnica (mm)	Wysokość krawędzi (mm)
1.	19,45–20,05	1,63–2,23
2.	21,95–22,55	1,84–2,44
3.	22,95–23,55	2,03–2,63
4.	23,95–24,55	2,08–2,68
5.	25,45–26,05	1,90–2,50

3. Przedziały, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. c) pkt ii

	Średnica (mm)	Właściwości metali
1.	19,00–21,94	Przewodnictwo elektryczne między 14,00 a 18,00 % IACS
2.	21,95–24,55	Przewodnictwo elektryczne między: — 14,00 a 18,00 % IACS; lub — 4,50 a 6,50 % IACS, z wyjątkiem medali lub żetonów składających się z jednego stopu, którego moment magnetyczny znajduje się poza przedziałem 1,0–7,0 $\mu\text{Vs.cm}$
3.	24,56–26,05	Przewodnictwo elektryczne między: — 14,00 a 18,00 % IACS; lub — 13,00 a 15,00 % IACS, z wyjątkiem medali lub żetonów składających się z jednego stopu, którego moment magnetyczny znajduje się poza przedziałem 1,0–7,0 $\mu\text{Vs.cm}$
4.	26,06–28,00	Przewodnictwo elektryczne między 13,00 a 15,00 % IACS, z wyjątkiem medali lub żetonów składających się z jednego stopu, którego moment magnetyczny znajduje się poza przedziałem 1,0–7,0 $\mu\text{Vs.cm}$

4. Odzworowanie graficzne

Następujący wykres stanowi ilustrację definicji zawartych w niniejszym załączniku:

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2183/2004**z dnia 6 grudnia 2004 r.****rozszerzające na nieuczestniczące Państwa Członkowskie stosowanie rozporządzenia (WE) nr 2182/2004 dotyczącego medali i żetonów podobnych do monet euro**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W przyjętym rozporządzeniu (WE) nr 2182/2004 ⁽²⁾ Rada zaznaczyła, że rozporządzenie powinno mieć zastosowanie w uczestniczących Państwach Członkowskich, określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro ⁽³⁾.

- (2) Jednakże istotnym jest, by zasady dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro były jednolite na terenie całej Wspólnoty i w tym celu należy przyjąć wymagane przepisy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 2182/2004 rozszerza się na Państwa Członkowskie inne niż uczestniczące Państwa Członkowskie, określone w rozporządzeniu (WE) nr 974/98.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 6 grudnia 2004 r.

W imieniu Rady
H. HOOGERVORST
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia przyjęta dnia 1 kwietnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Patrz: str. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2596/2000 (Dz.U. L 300 z 29.11.2000, str. 2).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2184/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 grudnia 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	102,1
	204	83,9
	999	93,0
0707 00 05	052	92,0
	999	92,0
0709 90 70	052	117,1
	204	70,4
	999	93,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	60,4
	204	47,4
	388	50,7
	528	41,6
	999	50,0
0805 20 10	204	61,8
	999	61,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,3
	204	43,2
	624	82,1
	999	65,9
0805 50 10	052	52,4
	528	39,0
	999	45,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	150,1
	400	67,6
	404	101,6
	720	59,9
	999	94,8
0808 20 50	400	97,8
	528	47,6
	720	64,7
	999	70,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2185/2004**z dnia 17 grudnia 2004 r.****ustanawiające kontyngent taryfowy na 2005 r. stosowany przy przywozie do Wspólnoty Europejskiej niektórych towarów pochodzących z Norwegii uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 3448/93**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając decyzję Rady [2004/859/WE] z dnia 25 października 2004 r. dotyczącą zawarcia porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Królestwem Norwegii, z drugiej strony, w sprawie protokołu 2 do dwustronnej Umowy o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii⁽²⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Protokół 2 do dwustronnej Umowy o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii⁽³⁾ oraz protokół 3 do Porozumienia o EOG⁽⁴⁾ określają zasady handlu między Umawiającymi się Stronami dla niektórych towarów rolnych i przetworzonych produktów rolnych.

(2) Protokół 3 do Porozumienia o EOG zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 138/2004 zmieniającą protokół 3 do Porozumienia o EOG dotyczący produktów, o których mowa w art. 8 ust. 3 lit. b) Porozumienia⁽⁵⁾ przewiduje zerową stawkę celną w stosunku do towarów objętych kodami CN 2202 10 00 (wody, włączając wody mineralne i gazowane, które zawierają cukier lub inny środek słodzący lub smakowy) oraz ex 2202 90 10 (inne napoje bezalkoholowe zawierające cukier (sacharozę lub cukier inwertowany)).

(3) Wspomniana stawka zerowa została tymczasowo zawieszona w stosunku do Norwegii przez Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Królestwem Norwegii, z drugiej strony, w sprawie protokołu 2 do dwustronnej Umowy o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii zatwierdzoną decyzją Rady [2004/859/WE]. Zgodnie z punktem IV wspomnianej umowy, zezwala się na wolny od cła przywóz towarów objętych kodami CN 2202 10 00 (wody, włączając wody mineralne i gazowane, które zawierają cukier lub inny środek słodzący lub smakowy) oraz ex 2202 90 10 (inne napoje bezalkoholowe zawierające cukier (sacharozę lub cukier inwertowany)) pochodzących z Norwegii tylko w granicach kontyngentu wolnocłowego.

(4) Jest zatem konieczne otwarcie wspomnianego kontyngentu na rok 2005.

(5) W celu ułatwienia ustalenia wysokości kontyngentu oraz zapewnienia odpowiedniego zarządzania nim, korzyści ze zwolnień od opłat celnych w ramach kontyngentu powinny być uzależnione od okazania organom celnym Wspólnoty zaświadczenia wystawionego przez władze norweskie.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zagadnień Horyzontalnych dotyczących Handlu Produktami Przetworzonymi, niewymienionymi w załączniku I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. otwiera się wspólnotowy kontyngent taryfowy ustalony w załączniku I dla towarów pochodzących z Norwegii wymienionych we wspomnianym załączniku oraz na zasadach w nim określonych.

2. Wzajemnie stosowane zasady pochodzenia w ramach niniejszego porozumienia są określone w protokole 3 dwustronnej Umowy o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2580/2000 (Dz.U. L 298 z 25.11.2000, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 70.

⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 27.6.1973, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 22 z 24.1.2002, str. 37.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 342 z 18.11.2004, str. 30.

3. Korzyści ze zwolnienia z opłat celnych w ramach kontyngentu określonego w załączniku I uzależnione są od przedstawienia organom celnym Wspólnoty zaświadczenia określonego w załączniku II wystawionego przez władze norweskie w jednym z oficjalnych języków Wspólnoty.

4. Od przywiezionych ilości przekraczających ustalony kontyngent bądź dla których nie zostało przedstawione zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, pobiera się opłatę celną w wysokości 0,047 EUR za litr.

Artykuł 2

Wspólnotowe kontyngenty taryfowe, o których mowa w art. 1 ust. 1 zgodnie z art. 308a, 308b, 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 są zarządzane przez Komisję.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Kontyngenty taryfowe stosowane przy przywozie do Wspólnoty towarów pochodzących z Norwegii

Numer porządkowy	Kod CN	Opis produktu	Roczna wielkość kontyngentu na rok 2005	Stawka celna mająca zastosowanie w granicach kontyngentu	Stawka celna mająca zastosowanie dla ilości przekraczających kontyngent
09.0709	2202 10 00	— Wody, włączając wody mineralne i gazowane, które zawierają cukier lub inny środek słodzący lub smakowy	14,3 mln litrów	Zwolnione	0,047 EUR za litr
	ex 2202 90 10	Inne napoje bezalkoholowe zawierające cukier (sacharozę lub cukier inwertowany)			

ZAŁĄCZNIK II

ZAŚWIADCZENIE

Wody mineralne

1. Eksporter (nazwa, dokładny adres)	2. Numer seryjny egzemplarza	ORYGINAŁ	
3. Odbiorca (nazwa, dokładny adres)	ZAŚWIADCZENIE W celu dopuszczenia bez opłat celnych na terytorium W wspólnoty wód objętych kodami CN 2202 10 00 i ex 2202 90 10		
4. Numer i data faktury	5. Państwo pochodzenia NORWEGIA	6. Państwo Członkowskie przeznaczenia	
UWAGA: Oryginał oraz, gdzie to stosowne, kopia zaświadczenia muszą zostać przedstawione urzędowi celnemu we Wspólnocie w momencie w którym produkt jest wprowadzany do swobodnego obrotu.			
7. Kod CN (10 cyfr)			
8. Znaki, numery, numer i rodzaj opakowania ilości wywozowych		9. Objętość (w litrach)	
10. NINIEJSZYM STWIERDZA SIĘ, że dane przytoczone powyżej są dokładne i spełniają wymogi Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Królestwem Norwegii, z drugiej strony, w sprawie protokołu 2 do dwustronnej Umowy o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii Miejscowość: Oslo 2004 10 25 Rok Miesiąc Dzień			
11. Organ wydający Norwegian Agricultural Authority Postboks 8140 Dep. N-0033 Oslo, Norwegia		(Podpis i pieczęć organu wydającego)	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2186/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.**

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1613/2000 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących używanej do celów ogólnego systemu preferencji w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Laosu dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r., ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r., ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾, w szczególności jego art. 76,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2501/2001 z dnia 10 grudnia 2001 r., wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2004 r.⁽³⁾, Wspólnota przyznała Laosowi ogólne preferencje taryfowe.
- (2) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawia definicję pojęcia produktów pochodzących, używaną do celów ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP). Jednakże, rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 przewiduje odstępstwa na korzyść najsłabiej rozwiniętych krajów beneficjentów GSP, które w tym celu przedkładać Wspólnotie właściwy wniosek.

- (3) Od roku 1997 Laos, w przypadku niektórych wyrobów włókienniczych, korzysta z takiego odstępstwa, ostatnio na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1613/2000 z dnia 24 lipca 2000 r., wprowadzającego odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących, używanej do celów ogólnego systemu preferencji taryfowych w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Laosu, dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty⁽⁴⁾, zmienionego rozporządzeniem nr 291/2002⁽⁵⁾, przedłużającego okres jego obowiązywania do 31 grudnia 2004 r. W listach z dnia 4 maja 2004 r. i 4 sierpnia 2004 r. Laos przedłożył wniosek o odnowienie odstępstwa.

- (4) Komisja rozpatrzyła wniosek przedłożony przez Laos i ustaliła, że jest on właściwie umotywowany.

- (5) W momencie przedłużenia okresu obowiązywania rozporządzenia nr 1613/2000, zakładano, że wygaśnięcie tego rozporządzenia powinno zbiec się w czasie z końcem obowiązywania obecnego systemu GSP, przewidzianym na ten sam dzień. Jednakże, rozporządzenie nr 2211/2003⁽⁶⁾ przedłużyło okres obowiązywania systemu GSP na kolejny rok, do dnia 31 grudnia 2005 r.

- (6) Dnia 18 grudnia 2003 r. Komisja opublikowała Zieloną Księgę na temat przyszłości reguł pochodzenia w ramach preferencyjnych uzgodnień handlowych⁽⁷⁾, co zapoczątkowało zakrojoną na szeroką skalę debatę na ten temat. Dnia 7 lipca 2004 r. Komisja opublikowała Komunikat skierowany do Rady, Parlamentu Europejskiego i Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowany „Kraje rozwijające się, handel międzynarodowy i zrównoważony rozwój: rola wspólnotowego ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) w okresie 2006–2015”⁽⁸⁾, który również podkreślił potrzebę wprowadzenia zmian do reguł pochodzenia. Jednakże, nie podjęto jeszcze żadnych decyzji, a żadne nowe reguły nie zostaną wprowadzone przed dniem 31 grudnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2286/2003 (Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 346 z 31.12.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1828/2004 (Dz.U. L 321 z 22.10.2004, str. 23).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 185 z 25.7.2000, str. 38.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2002, str. 12.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 332 z 19.12.2003, str. 1.

⁽⁷⁾ COM(2003) 787 wersja ostateczna.

⁽⁸⁾ COM(2004) 461 wersja ostateczna.

- (7) Przedłużenie odstępstwa nie powinno przesądzać ani niekorzystnie wpływać na wyniki dyskusji dotyczącej ewentualnych nowych reguł pochodzenia dla GSP. Jednakże interesy handlowców zawierających kontrakty zarówno w Laosie jak i we Wspólnocie, jak również stabilizacja i zrównoważony rozwój przemysłu Laosu pod względem bieżących inwestycji i zatrudnienia, wymagają przedłużenia odstępstwa na okres pozwalający na kontynuację realizacji lub zawieranie nowych umów długoterminowych, ułatwiając jednocześnie wprowadzanie ewentualnych nowych reguł pochodzenia dla GSP.
- (8) Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1613/2000, w szczególności istnienie rocznych limitów ilościowych, odzwierciedlających zdolność rynku wspólnotowego do wchłaniania laotańskich produktów, zdolności wywozowe Laosu oraz faktycznie odnotowane przepływy handlowe, zostały ustalone w celu uchronienia odpowiadających im gałęzi przemysłu wspólnotowego przed szkodą.
- (9) W związku z powyższym, odstępstwo powinno zostać przedłużone do dnia 31 grudnia 2006 r. Jednakże, w celu zapewnienia sprawiedliwego traktowania zarówno w odniesieniu do Laosu jak i innych najsłabiej rozwiniętych krajów, potrzeba utrzymywania odstępstwa powinna zostać zweryfikowana w momencie przyjęcia jakichkolwiek nowych reguł pochodzenia w ramach nowego GSP.

- (10) Rozporządzenie (WE) nr 1613/2000 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1613/2000 wprowadza się następujące zmiany:

— w art. 2, datę „31 grudnia 2004 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2006 r.”,

— a także dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Potrzeba utrzymywania tego odstępstwa zostanie jednak zweryfikowana nie później niż do dnia 31 grudnia 2005 r., zgodnie z nowymi przepisami, które mają zostać przyjęte w odniesieniu do ogólnego systemu preferencji taryfowych i reguł pochodzenia z nim związanego.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
László KOVÁCS
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2187/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.**

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1614/2000, wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących używanej do celów ogólnego systemu preferencji w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Kambodży, dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾, w szczególności jego art. 76,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2501/2001 z dnia 10 grudnia 2001 r. wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2004 r.⁽³⁾, Wspólnota przyznała Kambodży ogólne preferencje taryfowe.

(2) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawia definicję pojęcia produktów pochodzących, używaną do celów ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP). Jednakże rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 przewiduje odstępstwa na korzyść najsłabiej rozwiniętych krajów beneficjentów GSP, które w tym celu przedkładać Wspólnotie właściwy wniosek.

(3) Kambodża korzysta z takiego odstępstwa dla niektórych wyrobów włókienniczych od 1997 r., ostatnio na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1614/2000 z dnia 24 lipca 2000 r., wprowadzającego odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących używanej do celów ogólnego systemu preferencji w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Kambodży dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty⁽⁴⁾, zmienionego rozporządzeniem nr 294/2002⁽⁵⁾, które przedłużyło okres jego obowiązywania do dnia 31 grudnia 2004 r. Kambodża przedłożyła wniosek o odnowienie odstępstwa w liście z dnia 10 czerwca 2004 r.

(4) Komisja rozpatrzyła wniosek przedłożony przez Kambodżę i ustaliła, że jest on właściwie umotywowany.

(5) Kiedy przedłużony został okres obowiązywania rozporządzenia nr 1614/2000, założono, że powinno ono wygasnąć wraz z końcem obowiązywania obecnego systemu GSP, który wypadał tego samego dnia. Jednakże rozporządzenie Rady nr 2211/2003⁽⁶⁾ przedłużyło okres obowiązywania systemu GSP na kolejny rok, tj. do dnia 31 grudnia 2005 r.

(6) Dnia 18 grudnia 2003 r. Komisja opublikowała Zieloną Księgę na temat przyszłości reguł pochodzenia w preferencyjnych porozumieniach handlowych⁽⁷⁾, co zapoczątkowało szeroko zakrojoną dyskusję na ten temat. Dnia 7 lipca 2004 r. opublikowany został komunikat skierowany do Rady, Parlamentu Europejskiego i Komitetu Społeczno-Ekonomicznego, zatytułowany: „Kraje rozwijające się, handel międzynarodowy i zrównoważony rozwój: rola wspólnotowego ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) w okresie 2006/2015”⁽⁸⁾, w którym uznano również potrzebę zmian reguł pochodzenia. Jednakże żadne decyzje nie zostały jeszcze podjęte, a nowe zasady nie zostaną wprowadzone przed dniem 31 grudnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2286/2003 (Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 346 z 31.12.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji nr 1828/2004 (Dz.U. L 321 z 22.10.2004, str. 23).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 185 z 25.7.2000, str. 46.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2002, str. 14.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 332 z 19.12.2003, str. 1.

⁽⁷⁾ KOM (2003) 787 wersja ostateczna.

⁽⁸⁾ KOM (2004) 461 wersja ostateczna.

- (7) Przedłużenie odstępstwa nie powinno przesądzać ani mieć negatywnego wpływu na wyniki dyskusji na temat ewentualnych nowych reguł pochodzenia GSP. Jednakże interesy handlowców zawierających umowy zarówno w Kambodży, jak i we Wspólnocie, a także stabilność i zrównoważony rozwój przemysłu w Kambodży w odniesieniu do bieżących inwestycji i zatrudnienia, wymagają przedłużenia odstępstwa na okres wystarczający do kontynuowania lub zawierania nowych długoterminowych umów, ułatwiając jednocześnie wprowadzenie ewentualnych nowych reguł pochodzenia GSP.
- (8) Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1614/2000, w szczególności istnienie limitów ilościowych stosowanych w wymiarze rocznym, odzwierciedlających zdolność rynku wspólnotowego do wchłonięcia produktów z Kambodży, zdolność wywozową Kambodży oraz rzeczywiście odnotowane przepływy handlowe, zostały sformułowane tak, aby zapobiec powstawaniu szkód w odnośnych gałęziach przemysłu wspólnotowego.
- (9) W związku z powyższym odstępstwo powinno zostać przedłużone do dnia 31 grudnia 2006 r. Jednakże w celu zapewnienia sprawiedliwego traktowania zarówno Kambodży jak i innych najsłabiej rozwiniętych krajów, potrzeba istnienia odstępstwa powinna zostać zweryfikowana po przyjęciu jakichkolwiek nowych reguł pochodzenia w ramach nowego ogólnego systemu preferencji.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1614/2000.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,
- PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:
- Artykuł 1
- W rozporządzeniu (WE) nr 1614/2000 wprowadza się następujące zmiany:
- w art. 2 datę „31 grudnia 2004 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2006 r.”;
- dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „Potrzeba istnienia odstępstwa zostanie jednakże zweryfikowana nie później niż dnia 31 grudnia 2005 r., zgodnie z nowymi przepisami jakie zostaną przyjęte w odniesieniu do ogólnego systemu preferencji oraz związanych z nim zasad pochodzenia”.
- Artykuł 2
- Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
László KOVÁCS
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2188/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.**

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1615/2000 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących, używanej do celów planu ogólnych preferencji taryfowych w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Nepalu dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾, w szczególności jego art. 76,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2501/2001 z dnia 10 grudnia 2001 r. wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2004 r.⁽³⁾, Wspólnota przyznała Nepalowi ogólne preferencje taryfowe.

(2) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawia definicję pojęcia „produkty pochodzące” używaną do celów ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP). Jednakże rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 przewiduje odstępstwa na rzecz najsłabiej rozwiniętych krajów beneficjentów GSP, które w tym celu przedkładają Wspólnocie właściwy wniosek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2286/2003 (Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 346 z 31.12.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1828/2004 (Dz.U. L 321 z 22.10.2004, str. 23).

(3) Od roku 1997 Nepal w przypadku niektórych wyrobów włókienniczych korzysta z takiego odstępstwa, na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1615/2000 z dnia 24 lipca 2000 r., wprowadzającego odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących, używanej do celów planu ogólnych preferencji taryfowych w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Nepalu, dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty⁽⁴⁾, zmienionego rozporządzeniem nr 293/2002⁽⁵⁾, przedłużającego okres jego obowiązywania do 31 grudnia 2004 r. W liście z dnia 14 czerwca 2004 r. Nepal przedłożył wniosek o odnowienie odstępstwa.

(4) Komisja rozpatrzyła wniosek przedłożony przez Nepal i ustaliła, że jest on właściwie umotywowany.

(5) W momencie przedłużenia okresu obowiązywania rozporządzenia nr 1615/2000, zakładano, że wygaśnięcie tego rozporządzenia powinno zbiegać się w czasie z końcem obowiązywania obecnego systemu GSP, przewidzianym na ten sam dzień. Jednakże rozporządzenie nr 2211/2003⁽⁶⁾ przedłużyło okres obowiązywania systemu GSP o kolejny rok, do dnia 31 grudnia 2005 r.

(6) Dnia 18 grudnia 2003 r. Komisja opublikowała Zieloną Księgę na temat przyszłości reguł pochodzenia w ramach preferencyjnych uzgodnień handlowych⁽⁷⁾, co zapoczątkowało zakrojoną na szeroką skalę debatę na ten temat. Dnia 7 lipca 2004 r. Komisja opublikowała Komunikat skierowany do Rady, Parlamentu Europejskiego i Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowany „Kraje rozwijające się, handel międzynarodowy i zrównoważony rozwój: rola wspólnotowego ogólnego systemu preferencji (GSP) w okresie 2006–2015”⁽⁸⁾, który również podkreślił potrzebę wprowadzenia zmian do reguł pochodzenia. Jednakże nie podjęto jeszcze żadnych decyzji, a żadne nowe reguły nie zostaną wprowadzone przed dniem 31 grudnia 2004 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 185 z 25.7.2000, str. 54.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2002, str. 16.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 332 z 19.12.2003, str. 1.

⁽⁷⁾ COM (2003) 787 wersja ostateczna.

⁽⁸⁾ COM (2004) 461 wersja ostateczna.

- (7) Przedłużenie odstępstwa nie powinno przesądzać ani niekorzystnie wpływać na wyniki dyskusji na temat ewentualnych nowych reguł pochodzenia dla GSP. Jednakże interesy handlowców zawierających umowy zarówno w Nepalu jak i we Wspólnocie, jak również stabilizacja i zrównoważony rozwój przemysłu Nepalu pod względem bieżących inwestycji i zatrudnienia, wymagają przedłużenia odstępstwa na okres pozwalający na kontynuację realizacji lub zawieranie umów długoterminowych, ułatwiając jednocześnie wprowadzanie ewentualnych nowych reguł pochodzenia dla GSP.
- (8) Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1615/2000, a w szczególności obowiązywanie rocznych limitów ilościowych, odzwierciedlających zdolność rynku wspólnotowego do wchłaniania nepalskich produktów, zdolności wywozowe Nepalu oraz faktycznie odnotowane przepływy handlowe, zostały ustalone w taki sposób, by uchronić odpowiadające im gałęzie przemysłu wspólnotowego przed szkodą.
- (9) W związku z powyższym, odstępstwo powinno zostać odnowione do dnia 31 grudnia 2006 r. Jednakże, w celu zapewnienia sprawiedliwego traktowania zarówno Nepalu jak i innych najsłabiej rozwiniętych krajów, potrzeba utrzymywania odstępstwa powinna zostać zweryfikowana w momencie przyjęcia jakichkolwiek nowych reguł pochodzenia w ramach nowego ogólnego systemu preferencji.

- (10) Rozporządzenie (WE) nr 1615/2000 należy zatem odpowiednio zmienić.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (WE) nr 1615/2000 zmienia się następująco:

- w art. 2, datę „31 grudnia 2004 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2006 r.”,
- dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Potrzeba utrzymywania tego odstępstwa zostanie jednak zweryfikowana nie później niż do dnia 31 grudnia 2005 r., zgodnie z nowymi przepisami, które mają zostać przyjęte w odniesieniu do ogólnego systemu preferencji taryfowych i związanych z nim reguł pochodzenia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
László KOVÁCS
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2189/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.****ustalające wysokość opłaty standardowej za sprawozdanie z gospodarstwa rolnego za rok
obrachunkowy 2005 sieci danych rachunkowych gospodarstw rolnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i prowadzonej działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1915/83 z dnia 13 lipca 1983 r. w sprawie niektórych szczegółowych reguł wykonawczych dotyczących prowadzenia rachunkowości w celu określenia dochodów gospodarstw rolnych⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1915/83 stanowi, że Komisja wpłaca opłatę standardową na rzecz Państw Członkowskich w odniesieniu do każdego

należycie wypełnionego sprawozdania z gospodarstwa rolnego przekazanego Komisji w terminie określonym w art. 3 wyżej wymienionego rozporządzenia.

- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 134/2004⁽³⁾ ustaliło kwotę opłaty standardowej za rok obrachunkowy 2004 w wysokości 140 EUR za każde sprawozdanie z gospodarstwa rolnego. Ogólne tendencje zmian kosztów i ich wpływ na koszty wypełnienia sprawozdania z gospodarstwa rolnego uzasadniają weryfikację wysokości tej opłaty.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Wspólnoty ds. Sieci Danych Rachunkowych Gospodarstw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wysokość opłaty standardowej przewidzianej w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1915/83 ustala się na 142 EUR.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się w odniesieniu do roku obrachunkowego 2005.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. 109 z 23.6.1965, str. 1859/65. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 660/2004 (Dz.U. L 104 z 8.4.2004, str. 97).

⁽²⁾ Dz.U. L 190 z 14.7.1983, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1388/2004 (Dz. U. L 255 z 31.7.2004, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 21 z 28.1.2004, str. 8.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2190/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1433/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i pomocy finansowej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

wienia kwalifikowalności wydatków, począwszy od 1 stycznia roku następującego po dacie złożenia wniosku.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 48,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1433/2003⁽²⁾ stanowi, że uznane organizacje producentów zobowiązane są przedkładać programy operacyjne do zatwierdzenia właściwym organom w Państwie Członkowskim.

(2) Należy również w wyraźny sposób umożliwić grupom producentów ubiegającym się o uznanie za organizacje producentów na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 przedłożenie ich programów operacyjnych w tym samym czasie. Wyżej wymienione programy operacyjne mogą zostać zatwierdzone wyłącznie w przypadku, gdy dana organizacja producentów została uznana przez właściwy organ krajowy nie później niż w terminie określonym w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1433/2003.

(3) Na mocy art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1433/2003 właściwy organ krajowy podejmuje decyzję dotyczącą programów i środków lub zmian w ich zakresie po ich przedłożeniu przez organizacje producentów zgodnie z art. 11 i 14 wymienionego rozporządzenia najpóźniej do dnia 15 grudnia. Z doświadczenia nabytego w ostatnich latach wynika, że z uwagi na nadmierne obciążenia administracyjne niektóre Państwa Członkowskie nie są w stanie zbadać wszystkich programów i podjąć dotyczących ich decyzji w wyżej określonym terminie.

(4) Aby uniknąć systematycznych odstępstw od przepisów, nie powodować uszczerbku dla podmiotów gospodarczych oraz umożliwić organom krajowym dalsze badanie wniosków, należy z należycie uzasadnionych przyczyn umożliwić Państwom Członkowskim przeniesienie przyjątego terminu z dnia 15 grudnia do dnia 20 grudnia roku następującego po dacie złożenia wniosku. Państwa Członkowskie mogą przyjąć przepisy w celu umożli-

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1433/2003.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1433/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) do art. 11 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Grupy producentów ubiegające się o uznanie za organizacje producentów na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 mogą w tym samym czasie przedłożyć do zatwierdzenia swoje programy operacyjne określone w akapicie pierwszym. Zatwierdzenie powyższych programów jest uzależnione od ich akceptacji w terminie określonym w art. 13 ust. 2.”.

2) do art. 13 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Niemniej jednak, z należycie uzasadnionych przyczyn, Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję dotyczącą programów operacyjnych i funduszy najpóźniej w dniu 20 stycznia roku następującego po dacie złożenia wniosku. Decyzja zatwierdzająca może określać kwalifikowalność wydatków od dnia 1 stycznia roku następującego po dacie złożenia wniosku.”.

3) do art. 14 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Niemniej jednak, z należycie uzasadnionych przyczyn, Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję dotyczącą wniosków o zmianę programu operacyjnego najpóźniej 20 stycznia roku następującego po dacie złożenia wniosku. Decyzja zatwierdzająca może określać kwalifikowalność wydatków od dnia 1 stycznia roku następującego po dacie złożenia wniosku.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1813/2004 (Dz.U. L 319 z 20.10.2004, str. 5).

4) do art. 16 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku zastosowania art. 13 ust. 2 lub art. 14 ust. 3 oraz na zasadzie odstępstwa od pierwszego i drugiego akapitu realizacja programu operacyjnego zgodnie z tymi postanowieniami zaczyna się najpóźniej w dniu 31 stycznia następującym po jego zatwierdzeniu.”.

5) artykuł 17 akapit trzeci zastępuje się następującymi akapitami:

„W przypadku zastosowania art. 13 ust. 2 lub art. 14 ust. 3 oraz na zasadzie odstępstwa od drugiego akapitu Państwa

Członkowskie informują o zatwierdzonej kwocie pomocy najpóźniej w dniu 20 stycznia.

Państwa Członkowskie zgłaszają Komisji najpóźniej w dniu 31 stycznia całkowitą kwotę pomocy zatwierdzoną dla wszystkich programów operacyjnych.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po dniu jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2191/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.****ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie, może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Refundacje wywozowe powinny być ustalone z uwzględnieniem czynników, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż⁽²⁾.
- (3) W odniesieniu do pszennych oraz żytnich mąk, kasz i grysików refundację wywozową stosowaną do tych produktów należy wyliczyć z uwzględnieniem ilości zbóż koniecznych do wytwarzania danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą sprawić, że niezbędne stanie się zróżnicowanie refundacji dla niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundacja powinna być ustalana raz na miesiąc. Zmian można dokonywać w tym odstępie czasowym.
- (6) Zastosowanie tych zasad do aktualnej sytuacji na rynkach zbóż, a w szczególności do notowań lub cen na te produkty we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słoðu, wywiezionych w stanie naturalnym, ustala się w wysokości podanej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalającego refundacje wywozowe stosowane przy wywozie zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz gryków

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	A00	EUR/t	0
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	A00	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	A00	EUR/t	0
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9180	A00	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	A00	EUR/t	0				

Uwaga: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2192/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.****ustalając kwotę korygującą do refundacji dla zbóż**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacje wywozowe dla zbóż mające zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia, stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 1766/92. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą wywierać konieczność zróżnicowania kwoty korygującej w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Kwota korygująca powinna być ustalona równocześnie z refundacją i według takiej samej procedury. Może ona podlegać zmianom w czasie pomiędzy dwoma ustaleniami.
- (5) Z wyżej wymienionych przepisów wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwotę korygującą do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, ustala się w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z 20 grudnia 2004 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla zbóż

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 1	Termin I 2	Termin II 3	Termin III 4	Termin IV 5	Termin V 6	Termin VI 7
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	A00	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	A00	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	A00	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	A00	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	A00	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2193/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.****ustalające refundacje wywozowe dla słodów**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na światowym rynku produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Przy ustalaniu zwrotów należy wziąć pod uwagę elementy, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych, a także środków, jakie należy podjąć w przypadku zakłóceń w sektorze zbóż⁽²⁾.
- (3) Refundacja stosowana do słodów powinna zostać wyliczona z uwzględnieniem ilości zbóż potrzebnej do wytworzenia danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na światowym rynku lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania wysokości refundacji dla niektórych produktów w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (6) Zastosowanie tych zasad w aktualnej sytuacji na rynku zbóż, a w szczególności wobec notowań lub cen tych produktów we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla słodów, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w wysokościach podanych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalającego refundacje wywozowe dla słodu

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów, a także kody miejsca przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1) ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2194/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.****ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacja wywozowa do zbóż mająca zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych oraz środków podejmowanych w przypadku zakłóceń na rynku zbóż⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej

dla słodu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 1766/92. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Z powyższych postanowień wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwota korygująca, o której mowa w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowana do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla słodu, została określona w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Marian FISCHE BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla słoðu

(w EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 1	I termin 2	II termin 3	III termin 4	IV termin 5	V termin 6
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

(w EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	VI termin 7	VII termin 8	VIII termin 9	IX termin 10	X termin 11	XI termin 12
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2195/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.****ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, a w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2681/74 z dnia 21 października 1974 r. sprawie finansowania przez Wspólnotę wydatków poniesionych w odniesieniu do dostaw produktów rolnych jako pomocy żywnościowej⁽³⁾ przewiduje, że część wydatków odpowiadająca refundacjom wywozowym ustalonym w tym zakresie zgodnie z regułami wspólnotowymi ponoszona jest przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.
- (2) W celu ułatwienia ustalenia budżetu na wspólnotowe akcje pomocy żywnościowej i zarządzania nim oraz w celu umożliwienia Państwom Członkowskim poznania poziomu wspólnotowego udziału w finansowaniu krajowych akcji pomocy żywnościowej należy określić poziom refundacji przyznanych na te akcje.

- (3) Zasady ogólne i warunki zastosowania przewidziane przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95 w odniesieniu do refundacji wywozowych stosuje się *mutatis mutandis* do wyżej wymienionych działań.

- (4) Szczególne kryteria, jakie należy wziąć pod uwagę przy wyliczaniu refundacji wywozowych do ryżu, są określone w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wspólnotowych i krajowych akcji pomocy żywnościowej przewidzianych w ramach międzynarodowych konwencji lub innych programów dodatkowych oraz innych wspólnotowych akcji bezpłatnego zaopatrzenia refundacje wywozowe do produktów z sektorów zbóż i ryżu ustala się zgodnie z Załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 411/2002 (Dz.U. L 62 z 5.3.2002, str. 27).

⁽³⁾ Dz.U. L 288 z 25.10.1974, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 grudnia 2004 r., ustalającego refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa

(w EUR/t)

Kod produktu	Wysokość refundacji
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	57,30
1102 20 10 9400	49,12
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	73,67
1104 12 90 9100	0,00

Uwaga: Kody produktów zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2196/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.****ustalające wspólnotowe ceny producenta i wspólnotowe ceny przywozu dla goździków i róż w zastosowaniu systemu przywozu niektórych produktów uprawy roślin kwiatowych pochodzących z Cypru, Izraela, Jordanii i Maroka oraz z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 4088/87 z dnia 21 grudnia 1987 r. ustalające warunki stosowania preferencyjnych stawek celnych w przywozie niektórych kwiatów pochodzących z Cypru, Izraela, Jordanii i Maroka oraz Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

W zastosowaniu art. 2 ust. 2 i art. 3 wymienionego wcześniej rozporządzenia (EWG) nr 4088/87 wspólnotowe ceny przywozu i wspólnotowe ceny producenta są ustalane co dwa tygodnie dla goździków jednokwiatowych (bloom), goździków wielokwiatowych (spray), róż wielkokwiatowych i róż drobnokwiatowych na okres kolejnych dwóch tygodni. Zgodnie z art. 1b rozporządzenia Komisji (EWG) nr 700/88 z dnia 17 marca 1988 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady stoso-

wania uzgodnień dotyczących przywozu do Wspólnoty niektórych kwiatów pochodzących z Cypru, Izraela, Jordanii, Maroka oraz z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy⁽²⁾, ceny są ustalone dla okresu dwóch kolejnych tygodni na podstawie ważnych danych, dostarczonych przez Państwa Członkowskie. Istotne jest, aby ceny zostały bezzwłocznie ustalone, żeby móc określić, jakie należności celne należy stosować. W tym celu uzasadnione jest, by przewidzieć natychmiastowe wejście w życie niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wspólnotowe ceny producenta i wspólnotowe ceny przywozu dla goździków jednokwiatowych (bloom), goździków wielokwiatowych (spray), róż wielkokwiatowych i róż drobnokwiatowych, określonych w art. 1b rozporządzenia (EWG) nr 700/88, na okres dwóch tygodni, ustalone są w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2004 r.

Stosuje się od dnia 22 grudnia 2004 r. do 4 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1987, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1300/97 (Dz.U. L 177 z 5.7.1997, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 72 z 18.3.1988, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2062/97 (Dz.U. L 289 z 22.10.1997, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 grudnia 2004 r. ustalającego wspólnotowe ceny producenta i wspólnotowe ceny przywozu dla goździków i róż w zastosowaniu systemu przywozu niektórych produktów uprawy roślin kwiatowych pochodzących z Cypru, Izraela, Jordanii i Maroka oraz z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy

(EUR/100 sztuk)

Okres: od 22 grudnia 2004 r. do 4 stycznia 2005 r.				
Wspólnotowe ceny producenta	Goździki jednokwiatowe (bloom)	Goździki wielokwiatowe (spray)	Róże wielkokwiatowe	Róże drobnokwiatowe
	16,33	11,52	41,60	19,73
Wspólnotowe ceny przywozu	Goździki jednokwiatowe (bloom)	Goździki wielokwiatowe (spray)	Róże wielkokwiatowe	Róże drobnokwiatowe
Izrael	—	—	—	—
Maroko	—	—	—	—
Cypr	—	—	—	—
Jordania	—	—	—	—
Zachodni Brzeg i Strefa Gazy	13,24	—	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2197/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.****ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Protokół 4 w sprawie bawełny, załączony do Aktu Przystąpienia Grecji, ostatnio zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1050/2001⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1051/2001 z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie pomocy produkcyjnej dla bawełny⁽²⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana okresowo na podstawie ceny rynku światowego bawełny odziarnionej przy uwzględnieniu historycznych związków między ceną bawełny odziarnionej a wyliczoną ceną bawełny nieodziarnionej. Te historyczne związki zostały ustanowione w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1591/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy dla bawełny⁽³⁾. W przypadku gdy cena rynku światowego nie może być ustalona w powyższy sposób, zostaje ona określona na podstawie ostatniej ustalonej ceny.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana dla produktu odpowiadającego pewnym cechom charakterystycznym i uwzględniając najkorzystniejsze oferty i notowania na rynku światowym pomiędzy

tymi, które są uważane za reprezentatywne dla rzeczywistych tendencji rynkowych. Do celów takiego ustalenia ceny uwzględnia się średnią z ofert i notowań otrzymaną na jednej lub więcej giełdach europejskich reprezentatywnych dla produktu dostarczonego na bazie cif do portu wspólnotowego i pochodzącego z różnych krajów dostarczających, uważanych za reprezentatywne dla handlu międzynarodowego. Jednakże aby uwzględnić różnice wynikające z jakości dostarczonego produktu lub z charakteru wspomnianych ofert i notowań, przewidziano dostosowania kryteriów do celów ustalenia ceny rynku światowego bawełny odziarnionej. Dostosowania te są określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1591/2001.

- (3) Stosowanie wyżej wymienionych kryteriów prowadzi do ustalenia ceny rynku światowego bawełny nieodziarnionej na poziomie wskazanym poniżej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej określona w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 jest ustalona na 16,658 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 3.8.2001, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1486/2002 (Dz.U. L 223 z 20.8.2002, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2198/2004**z dnia 20 grudnia 2004 r.****ustalające refundacje produkcyjne do oliwy z oliwek wykorzystywanej w produkcji niektórej żywności konserwowanej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 20a rozporządzenia nr 136/66/EWG przewiduje przyznanie refundacji produkcyjnej do oliwy z oliwek wykorzystywanej w produkcji niektórej żywności konserwowanej. Zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu i bez uszczerbku dla jego ust. 3 Komisja ustala co dwa miesiące kwotę tej refundacji.
- (2) Zgodnie z art. 20a ust. 2 wyżej wymienionego rozporządzenia refundacja jest ustalona na podstawie różnicy pomiędzy cenami na rynku światowym i na rynku wspólnotowym, uwzględniając opłatę przywózową stosowaną do oliwy z oliwek objętej podpozycją CN 1509 90 00, oraz na podstawie elementów wykorzysta-

nych do ustalenia refundacji wywozowych do oliwy z oliwek w okresie referencyjnym. Jako okres referencyjny właściwe jest przyjęcie okresu dwóch miesięcy poprzedzających początek okresu ważności refundacji produkcyjnej.

- (3) Stosowanie wyżej wymienionych kryteriów prowadzi do ustalenia refundacji, jak wskazano poniżej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W styczniu i lutym 2005 r. kwota refundacji produkcyjnej określona w art. 20a ust. 2 rozporządzenia nr 136/66/EWG jest równa 44,00 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. 172 z 30.9.1966, str. 3025/66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2004 (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97).

DYREKTYWA RADY 2004/113/WE**z dnia 13 grudnia 2004 r.****wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 13 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, Unia Europejska opiera się na zasadach wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz państwa prawnego, które są wspólne dla Państw Członkowskich, a także szanuje prawa podstawowe zagwarantowane w Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz wynikające z tradycji konstytucyjnych wspólnych dla Państw Członkowskich, jako zasady ogólne prawa wspólnotowego.

(2) Prawo każdej osoby do równości wobec prawa i ochrony przed dyskryminacją stanowi powszechne prawo uznane Powszechną Deklaracją Praw Człowieka, Konwencją Narodów Zjednoczonych w sprawie zniesienia wszelkich form dyskryminacji kobiet, Międzynarodową Konwencją w sprawie zniesienia wszelkich form dyskryminacji rasowej, Paktami Narodów Zjednoczonych dotyczącymi Praw Obywatelskich i Politycznych oraz Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych oraz Europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, których sygnatariuszami są wszystkie Państwa Członkowskie.

(3) Oprócz zakazu dyskryminacji ważne jest szanowanie innych podstawowych praw i wolności, wraz z ochroną prywatności i życia rodzinnego oraz działań wykonywanych w tym kontekście, a także wolności wyznania.

(4) Równość mężczyzn i kobiet jest podstawową zasadą Unii Europejskiej. Art. 21 i 23 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej zakazują wszelkiej dyskryminacji opartej na płci i wymagają zapewnienia równości mężczyzn i kobiet we wszystkich dziedzinach.

(5) Art. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską stanowi, że popieranie takiej równości jest jednym z podstawowych zadań Wspólnoty. Podobnie, art. 3 ust. 2 Traktatu wymaga od Wspólnoty, aby zmierzała do zniesienia nierówności oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet we wszystkich swoich działaniach.

(6) Komisja ogłosiła swój zamiar przedstawienia wniosku w sprawie dyrektywy dotyczącej dyskryminacji ze względu na płeć poza rynkiem pracy w swoim komunikacie w sprawie Agendy Polityki Społecznej. Taki wniosek jest w pełni spójny z decyzją Rady 2001/51/WE z dnia 20 grudnia 2000 r. ustanawiającą program odnoszący się do wspólnotowej strategii ramowej w sprawie równości płci (2001-2005)⁽⁴⁾ obejmującej wszystkie polityki Wspólnoty i skierowanej na wspieranie równości mężczyzn i kobiet poprzez dostosowywanie tych polityk oraz praktycznych środków w celu poprawy pozycji mężczyzn i kobiet w społeczeństwie.

(7) Rada Europejska na posiedzeniu w Nicei, które odbyło się w dniach 7-9 grudnia wezwała Komisję do wzmocnienia praw związanych z równością poprzez przyjęcie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie wspierania równości płci w dziedzinach innych niż życie zawodowe.

⁽¹⁾ Opinia wydana 30 marca 2004 r., (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 241 z 28.9.2004, str. 44.

⁽³⁾ Dz.U. C 121 z 30.4.2004, str. 27.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 17 z 19.1.2001, str. 22.

- (8) Wspólnota przyjęła szereg instrumentów prawnych mających na celu zapobieganie i walkę z dyskryminacją ze względu na płeć na rynku pracy. Te instrumenty udowodniły znaczenie przepisów prawnych w walce z dyskryminacją.
- (9) Dyskryminacja ze względu na płeć, w tym molestowanie oraz molestowanie seksualne mają miejsce również poza rynkiem pracy. Taka dyskryminacja może być również szkodliwa, stanowić przeszkodę dla pełnej i skutecznej integracji mężczyzn i kobiet w życiu gospodarczym i społecznym.
- (10) Problemy te uwiadamiają się w szczególności w zakresie dostępu do towarów i usług. Zatem, powinno się zapobiegać i znosić dyskryminację ze względu na płeć w tym zakresie. Podobnie jak w przypadku dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne⁽¹⁾, cel ten może zostać lepiej osiągnięty w drodze przepisów wspólnotowych.
- (11) Takie przepisy powinny zakazywać dyskryminacji ze względu na płeć w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług. Za towary uważa się te w znaczeniu zgodnym z przepisami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską odnoszącymi się do swobodnego przepływu towarów. Za usługi uważa się te w znaczeniu zgodnym z art. 50 tego Traktatu.
- (12) W celu zapobiegania dyskryminacji ze względu na płeć niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie zarówno do dyskryminacji bezpośredniej jak i pośredniej. Bezpośrednia dyskryminacja ma miejsce jedynie w przypadku, kiedy jedna osoba traktowana jest mniej korzystnie ze względu na swoją płeć niż inna osoba w sytuacji porównywalnej. Zatem, na przykład, różnice między mężczyznami a kobietami w zakresie dostarczania usług zdrowotnych, które wynikają z fizycznych różnic między mężczyznami a kobietami nie odnoszą się do sytuacji porównywalnych i zatem nie stanowią dyskryminacji.
- (13) Zakaz dyskryminacji powinien mieć zastosowanie do osób dostarczających towary i usługi, które są ogólnodostępne i które są oferowane poza obszarem życia prywatnego i rodzinnego oraz do transakcji dokonanych w tym kontekście. Nie powinien on mieć zastosowania do treści zawartych w środkach masowego przekazu lub ogłoszeniach ani do kształcenia publicznego lub prywatnego.
- (14) Każda osoba korzysta ze swobody zawierania umów, włącznie ze swobodą wyboru partnera umownego do transakcji. Każdy, kto dostarcza towar lub usług, może mieć szereg subiektywnych powodów swojego wyboru partnera umownego. Jeżeli tylko wybór partnera nie jest oparty na płci partnera, niniejsza dyrektywa nie powinna stanowić przeszkody dla dokonania swobodnego wyboru partnera umownego.
- (15) Istnieje już szereg instrumentów prawnych dotyczących wprowadzania w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w dziedzinie zatrudnienia i wykonywania zawodu. Dlatego, niniejsza dyrektywa nie powinna mieć zastosowania w tym zakresie. Takie samo rozumowanie dotyczy kwestii związanych z prowadzeniem działalności na własny rachunek w zakresie uregulowanym przepisami prawnymi. Niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie jedynie do ubezpieczeń i emerytur, które są prywatne, dobrowolne i niezwiązane ze stosunkiem pracy.
- (16) Możliwe do zaakceptowania są jedynie różnice w traktowaniu uzasadnione słusznym celem. Przykładem takiego słusznego celu może być ochrona ofiar przemocy na tle seksualnym (w takich przypadkach jak zakładanie schronisk dla przedstawicieli jednej płci), konieczność ochrony prywatności i przyzwoitości (w takich przypadkach jak udostępnianie zamieszkania przez osobę w części domu tej osoby), promowanie równości płci lub interesów mężczyzn lub kobiet (na przykład dobrowolne instytucje reprezentujące jedną płeć), swoboda zrzeszania się (w przypadkach członkostwa w prywatnych klubach jednej płci) i organizacja działań sportowych (na przykład wydarzenia sportowe dla przedstawicieli jednej płci). Niemniej jednak, wszelkie ograniczenia powinny być właściwe i niezbędne zgodnie z kryteriami wynikającymi z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.
- (17) Zasada równego traktowania w zakresie dostępu do towarów i usług nie wymaga, żeby ułatwienia dostępne dla mężczyzn i kobiet były zawsze oparte na wspólnych podstawach, jeżeli tylko nie są bardziej korzystne dla jednej z płci.
- (18) Stosowanie czynników aktuarialnych związanych z płcią jest szeroko rozpowszechnione w przepisach ubezpieczeniowych i innych związanych z usługami finansowymi. W celu zapewnienia równego traktowania mężczyzn i kobiet stosowanie płci jako czynnika aktuarialnego nie powinno powodować różnic w odniesieniu do składek i świadczeń. W celu uniknięcia nagłego dostosowywania rynku wprowadzanie w życie tej zasady powinno mieć zastosowanie jedynie do nowych umów zawartych po dacie transpozycji niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, str. 22.

- (19) Pewne kategorie ryzyka mogą być różne w zależności od płci. W niektórych przypadkach płeć stanowi jeden, lecz niekoniecznie jedyny czynnik decydujący przy ocenie ryzyka ubezpieczonego. Jeżeli chodzi o umowy ubezpieczające tego rodzaju ryzyka, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o zezwoleniu na stosowanie wyjątków od zasady składek i świadczeń dla obu płci, jeżeli tylko mogą zapewnić, że dane aktuarialne i statystyczne, na podstawie których dokonano wyliczeń, są wiarygodne, regularnie uaktualniane i ogólnodostępne. Wyjątki są dozwolone jedynie w przypadkach, w których ustawodawstwo krajowe nie zastosowało jeszcze zasady równości płci. Po pięciu latach od transpozycji niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie powinny dokonać ponownej analizy uzasadnienia dla tych wyjątków, biorąc pod uwagę najbardziej aktualne dane aktuarialne i statystyczne oraz sprawozdanie Komisji sporządzone po trzech latach od transpozycji niniejszej dyrektywy.
- (20) Mniej korzystne traktowanie kobiet ze względu na ciążę i macierzyństwo powinno być uznane za formę bezpośredniej dyskryminacji ze względu na płeć i w związku z tym powinno być zabronione w zakresie ubezpieczeń i innych związanych usług finansowych. Koszty związane z ryzykiem ciąży i macierzyństwa nie powinny zatem być przypisywane do członków jednej z płci.
- (21) Osoby, które były dyskryminowane ze względu na płeć, powinny dysponować odpowiednimi środkami ochrony prawnej. W celu zapewnienia bardziej skutecznego poziomu bezpieczeństwa, stowarzyszenia, organizacje i inne osoby prawne powinny być również upoważnione do uczestniczenia w postępowaniu sądowym, zgodnie z ustaleniami Państw Członkowskich, w imieniu każdej ofiary albo w jej interesie, bez uszczerbku dla krajowych przepisów proceduralnych dotyczących przedstawicielstwa i obrony w sądzie.
- (22) Zasady dotyczące ciężaru dowodu powinny zostać dostosowane w przypadkach, w których występuje domniemanie dyskryminacji w celu skutecznego zastosowania zasady równego traktowania; w przypadkach ujawnienia dowodu na istnienie takiej dyskryminacji ciężar dowodu powinien zostać przesunięty na osobę przeciwko której wysunięto zarzut.
- (23) Skuteczne wprowadzanie w życie zasady równego traktowania wymaga odpowiedniej ochrony sądowej przed retorsjami.
- (24) Mając na względzie wspieranie zasady równego traktowania, Państwa Członkowskie powinny zachęcać do dialogu z zainteresowanymi stronami, które, zgodnie z prawem i praktyką krajową mają uzasadniony prawnie interes w uczestniczeniu w zwalczaniu dyskryminacji ze względu na płeć w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług.
- (25) Ochrona przed dyskryminacją ze względu na płeć powinna być wzmocniona poprzez istnienie w każdym Państwie Członkowskim jednego lub organów właściwych w zakresie analizowania tych problemów, badania możliwych rozwiązań i świadczenia konkretnej pomocy ofiarom. Mogą być to te same organy, które są odpowiedzialne na poziomie krajowym za obronę praw człowieka lub ochronę praw jednostki lub wprowadzanie w życie zasady równego traktowania.
- (26) Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi minimalne, pozostawiając Państwom Członkowskim możliwość przyjęcia lub utrzymania przepisów bardziej korzystnych. Wdrażanie niniejszej dyrektywy nie może posłużyć jako uzasadnienie dla wprowadzenia przepisów mniej korzystnych w stosunku do istniejących obecnie w poszczególnych Państwach Członkowskich.
- (27) Państwa Członkowskie powinny wprowadzić skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje stosowane w przypadkach niewykonania zobowiązań wynikających z niniejszej dyrektywy.
- (28) Ponieważ cele niniejszej Dyrektywy, a mianowicie zapewnienie we wszystkich Państwach Członkowskich wysokiego poziomu ochrony przed dyskryminacją, nie mogą być osiągnięte w wystarczający sposób przez Państwa Członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary lub skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tych celów.
- (29) Zgodnie z ust. 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego ustawodawstwa⁽¹⁾, zachęca się Państwa Członkowskie do sporządzania, dla potrzeb własnych, a także w interesie Wspólnoty, swoich tabel, które, na ile jest to możliwe, ilustrują korelację między dyrektywą a środkami transpozycji i do podawania ich do wiadomości publicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

Niniejsza dyrektywa ma na celu stworzenie ram do walki z dyskryminacją ze względu na płeć w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług mając na względzie wprowadzenie w życie w Państwach Członkowskich zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy, stosuje się następujące definicje:

- a) bezpośrednia dyskryminacja: występuje w sytuacji, gdy jedna osoba traktowana jest mniej korzystnie ze względu na płeć niż jest, była lub byłaby traktowana inna osoba w porównywalnej sytuacji;
- b) pośrednia dyskryminacja: występuje w sytuacji, gdy z pozoru neutralny przepis, kryterium lub praktyka stawiałyby osoby danej płci w szczególnie niekorzystnym położeniu w porównaniu do osób innej płci, chyba że dany przepis, kryterium lub praktyka są obiektywnie uzasadnione zgodnym z prawem celem, a środki służące osiągnięciu tego celu są właściwe i niezbędne;
- c) molestowanie: występuje w sytuacji, w której ma miejsce niepożądane zachowanie związane z płcią osoby, którego celem lub skutkiem jest naruszenie godności osoby i stworzenie onieśmielającej, wrogiej, poniżającej, upokarzającej lub agresywnej atmosfery;
- d) molestowanie seksualne: występuje w sytuacji, w której ma miejsce niepożądane zachowanie, werbalne lub niewerbalne lub zachowanie fizyczne o charakterze seksualnym, którego celem lub skutkiem jest naruszenie godności osoby, w szczególności poprzez stwarzanie onieśmielającej, wrogiej, poniżającej, upokarzającej lub agresywnej atmosfery;

Artykuł 3

Zakres

1. W granicach uprawnień powierzonych Wspólnocie, niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich osób, które dostarczają towary i usługi, które są ogólnodostępne niezależnie

od zainteresowanej osoby, zarówno w sektorze publicznym jak i prywatnym, włącznie z instytucjami publicznymi, które oferowane są poza obszarem życia prywatnego i rodzinnego oraz do transakcji dokonywanych w tym kontekście.

2. Niniejsza dyrektywa nie narusza swobody jednostki do wyboru partnera umownego, jeżeli tylko wybór partnera umownego nie jest oparty na płci tej osoby.

3. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do treści zawartych w środkach masowego przekazu, w ogłoszeniach ani do kształcenia.

4. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się, kwestii zatrudnienia i wykonywania zawodu. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do prowadzenia działalności na własny rachunek w zakresie, w jakim jest ono uregulowane w innych aktach prawnych Wspólnoty.

Artykuł 4

Zasada równego traktowania

1. Do celów niniejszej dyrektywy zasada równego traktowania mężczyzn i kobiet oznacza, że:

a) nie istnieje żadna bezpośrednia dyskryminacja ze względu na płeć, w tym mniej korzystne traktowanie kobiet ze względu na ciążę lub macierzyństwo;

b) nie istnieje żadna pośrednia dyskryminacja ze względu na płeć.

2. Niniejsza dyrektywa nie stanowi uszczerbku dla bardziej korzystnych przepisów dotyczących ochrony kobiet w zakresie ciąży i macierzyństwa.

3. Molestowanie oraz molestowanie seksualne w rozumieniu niniejszej dyrektywy uważa się za dyskryminację ze względu na płeć i dlatego jest ono zabronione. Sprzeciw wobec takich zachowań lub podporządkowanie się im przez daną osobę nie może stanowić podstawy dla decyzji odnoszącej się do tej osoby.

4. Polecenie nakazujące bezpośrednie lub pośrednie dyskryminowanie osób ze względu na płeć uważane jest za dyskryminację w rozumieniu niniejszej dyrektywy.

5. Niniejsza dyrektywa nie wyklucza różnic w traktowaniu, jeżeli dostarczanie towarów i usług wyłącznie lub głównie przedstawicielom jednej płci jest uzasadnione celem zgodnym z prawem, a środki dla osiągnięcia tego celu są właściwe i niezbędne.

Artykuł 5

Czynniki aktuarialne

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że we wszystkich nowych umowach zawartych najpóźniej po 21 grudnia 2007 r. użycie płci jako czynnika w kalkulowaniu składek i świadczeń do celów ubezpieczenia i związanych usług finansowych nie powoduje różnic w składkach i odszkodowaniach poszczególnych osób.

2. Niezależnie od ust. 1 Państwa Członkowskie mogą zdecydować przed 21 grudnia 2007 r. o zezwoleniu na proporcjonalne różnice w składkach i świadczeniach poszczególnych osób, w przypadkach, w których użycie płci jest czynnikiem decydującym w ocenie ryzyka opartego na odpowiednich i dokładnych danych aktuarialnych i statystycznych. Odnośnie Państwa Członkowskie informują Komisję i zapewniają, że dokładne dane dotyczące użycia płci jako decydującego czynnika aktuarialnego są gromadzone, publikowane i regularnie uaktualniane. Te Państwa Członkowskie dokonują przeglądu swoich decyzji pięć lat po 21 grudnia 2007 r., uwzględniając sprawozdanie Komisji, o którym mowa w art. 16 i przekazują wyniki tego przeglądu Komisji.

3. W żadnym wypadku, koszty związane z ciążą i macierzyństwem nie powodują różnic w składkach i świadczeniach poszczególnych osób.

Państwa Członkowskie mogą odroczyć wprowadzanie w życie środków niezbędnych do przestrzegania niniejszego ustępu najpóźniej do dwóch lat po 21 grudnia 2007 r. W takim przypadku, odnośnie Państwa Członkowskie bezzwłocznie informują Komisję.

Artykuł 6

Działanie pozytywne

Dla zapewnienia całkowitej równości mężczyzn i kobiet i w praktyce, zasada równego traktowania nie stanowi przeszkody dla utrzymywania lub przyjmowania przez jakiekolwiek Państwo Członkowskie szczególnych środków mających zapobiegać lub wyrównywać niedogodności związane z płcią.

Artykuł 7

Wymogi minimalne

1. Państwa Członkowskie mogą przyjmować lub utrzymywać przepisy bardziej korzystne dla ochrony równego traktowania mężczyzn i kobiet niż przepisy przewidziane w niniejszej dyrektywie.

2. Wdrażanie niniejszej dyrektywy nie może być w żadnym wypadku powodem obniżenia poziomu ochrony przed dyskryminacją, który jest już przyznany przez Państwa Członkowskie w dziedzinach regulowanych niniejszą dyrektywą.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI PRAWNE ORAZ STOSOWANIE PRAWA

Artykuł 8

Ochrona praw

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby procedury sądowe i/lub administracyjne, jak również, o ile uznają to za właściwe, procedury pojednawcze, których celem jest doprowadzenie do wykonania zobowiązań wynikających z niniejszej dyrektywy, były dostępne dla wszystkich osób, które uważają, że ich prawa zostały naruszone w związku z nieprzestrzeganiem wobec nich zasady równego traktowania, nawet po ustaniu stosunków, w ramach których domniemywa się istnienie dyskryminacji.

2. Państwa Członkowskie wprowadzają do swoich krajowych systemów prawnych środki, niezbędne do zapewnienia rzeczywistej i skutecznej rekompensaty lub odszkodowania dla osób poszkodowanych w wyniku dyskryminacji w rozumieniu niniejszej dyrektywy, zgodnie z zasadami ustalonymi przez Państwa Członkowskie w zakresie, zniechęcające do dyskryminacji, a jednocześnie proporcjonalne do wyrządzonej szkody. Taka rekompensata lub odszkodowanie nie może być z góry ograniczone maksymalnym wymiarem.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że stowarzyszenia, organizacje i inne osoby prawne, które mają, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w prawie krajowym, uzasadniony interes w zapewnieniu, aby przestrzegane były przepisy niniejszej dyrektywy, mogą wszczynać, w imieniu lub w interesie skarżącego, za jego zgodą, postępowanie sądowe i/lub administracyjne przewidziane dla wykonania obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

4. Ust. 1 i 3 nie stanowią uszczerbku dla krajowych przepisów dotyczących terminów do wszczynania postępowań odnośnie zasady równego traktowania.

Artykuł 9

Ciężar dowodu

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, zgodnie z ich krajowymi systemami sądowymi dla zapewnienia, aby ciężar dowodu, iż nie miało miejsca naruszenie zasady równego traktowania, spoczywał na stronie pozwanej, w sytuacji gdy osoby uważające się za poszkodowane w wyniku nieprzestrzegania wobec nich zasady równego traktowania, przedstawią przed sądem lub innym właściwym organem fakty pozwalające na domniemanie bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji.

2. Ust. 1 nie stanowi przeszkody dla przyjęcia przez Państwa Członkowskie zasad dowodowych korzystniejszych dla strony skarżącej.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania do postępowań karnych.

4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 stosuje się również do każdego postępowania wszczętego zgodnie z art. 8 ust. 3.

5. Państwa Członkowskie nie mogą stosować przepisu ust. 1 do postępowań sądowych, w których ustalenie okoliczności faktycznych sprawy należy do sądu lub innego właściwego organu.

Artykuł 10

Ochrona przed retorsjami

Państwa Członkowskie wprowadzają do swoich wewnętrznych systemów prawnych środki niezbędne do ochrony osób przed wszelkiego rodzaju negatywnym traktowaniem lub konsekwencjami stanowiącymi reakcję na skargę lub wszczęcie postępowania sądowego zmierzające do zapewnienia przestrzegania zasady równego traktowania.

Artykuł 11

Dialog z zainteresowanymi stronami

W celu wspierania zasady równego traktowania, Państwa Członkowskie zachęcają do dialogu z zainteresowanymi stronami, które, zgodnie z prawem i praktyką krajową mają interes prawny w przyczynianiu się do walki z dyskryminacją ze względu na płeć w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług.

ROZDZIAŁ III

ORGANY PROMUJĄCE RÓWNE TRAKTOWANIE

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie wyznaczają i dokonują niezbędnych ustaleń dla organu lub organów do spraw promowania, analizowania, monitorowania i wspierania równego traktowania wszystkich osób bez dyskryminacji bez względu na płeć. Organy te mogą wchodzić w skład agencji odpowiedzialnych na poziomie krajowym za obronę praw człowieka i przestrzeganie praw jednostek lub wprowadzanie w życie zasady równego traktowania.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że kompetencje organów, o których mowa w ust. 1, obejmują:

a) bez uszczerbku dla praw ofiar i stowarzyszeń, organizacji i innych osób prawnych określonych w art. 8 ust. 3, świad-

czenie niezależnej pomocy ofiarom dyskryminacji w dochodzeniu ich praw w zakresie dyskryminacji;

b) prowadzenie niezależnych badań dotyczących dyskryminacji;

c) publikowanie niezależnych sprawozdań i wydawanie zaleceń odnośnie problemów związanych z taką dyskryminacją.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 13

Zgodność

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że zasada równego traktowania jest respektowana w odniesieniu do dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług w zakresie objętym niniejszą dyrektywą, a w szczególności, że:

a) wszelkie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne sprzeczne z zasadą równego traktowania są uchylone;

b) wszelkie postanowienia umowne, regulaminy przedsiębiorstw, przepisy dotyczące stowarzyszeń prowadzących działalność zarobkową lub nieprowadzących takiej działalności sprzeczne z zasadą równego traktowania są nieważne lub mogą zostać uznane za nieważne bądź zmienione.

Artykuł 14

Sankcje

Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy w sprawie sankcji stosowanych wobec naruszeń przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne działania dla zapewnienia ich wykonania. Ustanowione sankcje, które mogą obejmować obowiązek zapłaty odszkodowania na rzecz ofiary, muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa Członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję do 21 grudnia 2007 r. i powiadamiają ją bezzwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Artykuł 15

Upowszechnianie informacji

Państwa Członkowskie zapewniają, że przepisy przyjęte zgodnie z niniejszą dyrektywą, jak również odpowiednie przepisy pozostające w mocy, udostępniane są zainteresowanym osobom przy wykorzystaniu wszystkich stosownych środków na całym ich terytorium.

Artykuł 16**Sprawozdania**

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wszelkie dostępne informacje dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy nie później niż 21 grudnia 2009 r., a następnie co pięć lat.

Komisja sporządza sprawozdanie podsumowujące, które zawiera przegląd istniejących praktyk Państw Członkowskich w związku z art. 5 w odniesieniu do użycia płci jako czynnika w obliczaniu składek i świadczeń. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie nie później niż 21 grudnia 2010 r.

Tam, gdzie stosowne, Komisja dołącza do swego sprawozdania wnioski dotyczące zmian niniejszej dyrektywy.

2. Sprawozdanie Komisji uwzględnia punkty widzenia zainteresowanych stron.

Artykuł 17**Transpozycja**

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż 21 grudnia 2007 r. Państwa te niezwłocznie przekazują Komisji treść tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 18**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 19**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 grudnia 2004 r.

W imieniu Rady

B. R. BOT

Przewodniczący

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 listopada 2004 r.

w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Republiką Chile odnośnie do poprawek w załączniku I do umowy o handlu napojami spirytusowymi oraz napojami aromatyzowanymi w ramach Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, uwzględniających rozszerzenie

(2004/881/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2002/979/WE z dnia 18 listopada 2002 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ze względu na rozszerzenie, niezbędne jest wniesienie poprawek do załącznika I, sekcji A, umowy o handlu napojami spirytusowymi oraz napojami aromatyzowanymi w ramach Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, w celu ochrony nowych nazw wyrobów spirytusowych z nowych Państw Członkowskich od dnia 1 maja 2004 r.
- (2) Dlatego też, Wspólnota i Republika Chile wynegocjowały, zgodnie z art. 16 ust. 2 wyżej wymienionej umowy, porozumienie w formie wymiany listów o wniesieniu poprawek do jej załącznika I, sekcji A. Należy zatem zatwierdzić tę wymianę listów.

- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Wdrażającego ds. Napojów Spirytusowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Republiką Chile odnośnie do poprawek w załączniku I, sekcji A, do umowy o handlu napojami spirytusowymi oraz napojami aromatyzowanymi w ramach Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony.

Tekst tego porozumienia stanowi Załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się Komisarza ds. Rolnictwa do podpisania wymiany listów w imieniu Wspólnoty.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 listopada 2004 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 30.12.2002, str. 1.

POROZUMIENIE W FORMIE WYMIANY LISTÓW

pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Chile odnośnie do poprawek w załączniku I do umowy o handlu napojami spirytusowymi oraz napojami aromatyzowanymi w ramach Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony

LIST NR 1

List od Wspólnoty Europejskiej

Bruksela, dnia 30 listopada 2004 roku

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt odnieść się do spotkań związanych z dostosowaniami technicznymi, które to spotkania odbyły się zgodnie z art. 16 ust. 2 umowy o handlu napojami spirytusowymi oraz napojami aromatyzowanymi w ramach Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, z dnia 18 listopada 2002 roku, który stanowi, iż strony umowy mogą na mocy porozumienia wnieść poprawki do tej umowy.

Jak już Panu wiadomo, rozszerzenie Unii Europejskiej nastąpiło 1 maja 2004 roku. W związku z tym niezbędne jest wprowadzenie dostosowań technicznych w załączniku I, sekcji A (Lista chronionych nazw napojów spirytusowych pochodzących ze Wspólnoty) wyżej wymienionej umowy, mających na celu włączenie uznania i ochrony nazw napojów spirytusowych z nowych Państw Członkowskich z zastosowaniem przez obie strony od dnia 1 maja 2004 r.

Mam zatem zaszczyt zaproponować, aby załącznik I, sekcja A umowy o handlu napojami spirytusowymi oraz napojami aromatyzowanymi w ramach Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, został zastąpiony przez Załącznik załączony do niniejszego listu ze skutkiem od dnia 1 maja 2004 roku, tzn. dnia wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji.

Byłabym wdzięczna za potwierdzenie, że Pana Rząd zgadza się z treścią niniejszego listu.

Z wyrazami głębokiego szacunku,

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

Mariann FISCHER BOEL

LIST NR 2

List od Chile

Bruksela, dnia 30 listopada 2004 roku

Szanowna Pani,

Mam zaszczyt potwierdzić odbiór Pani listu z dnia dzisiejszego następującej treści:

„Mam zaszczyt odnieść się do spotkań związanych z dostosowaniami technicznymi, które to spotkania odbyły się zgodnie z art. 16 ust. 2 umowy o handlu napojami spirytusowymi oraz napojami aromatyzowanymi w ramach Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, z dnia 18 listopada 2002 roku, który stanowi, iż Umawiające się Strony mogą na mocy porozumienia wnieść poprawki do tej umowy.

Jak już Panu wiadomo, rozszerzenie Unii Europejskiej nastąpiło 1 maja 2004 roku. W związku z tym niezbędne jest wprowadzenie dostosowań technicznych w załączniku I, sekcji A (Lista chronionych nazw napojów spirytusowych pochodzących ze Wspólnoty) wyżej wymienionej umowy, mających na celu włączenie uznania i ochrony nazw napojów spirytusowych z nowych Państw Członkowskich z zastosowaniem przez obie strony od dnia 1 maja 2004 r.

Mam zatem zaszczyt zaproponować, aby załącznik I, sekcja A umowy o handlu napojami spirytusowymi oraz napojami aromatyzowanymi w ramach Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, został zastąpiony przez Załącznik załączony do niniejszego listu ze skutkiem od dnia 1 maja 2004 roku, tzn. dnia wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji.

Byłabym wdzięczna za potwierdzenie, że Pana Rząd zgadza się z treścią niniejszego listu.”

Mam zaszczyt poinformować Panią, że Republika Chile zgadza się z treścią tego listu.

Z wyrazami głębokiego szacunku,

W imieniu Republiki Chile

Alberto VAN KLAVEREN

„ZAŁĄCZNIK 1

(o którym mowa w art. 6)

CHRONIONE NAZWY NAPOJÓW SPIRYTUSOWYCH ORAZ NAPOJÓW AROMATYZOWANYCH**A. Lista chronionych nazw napojów spirytusowych pochodzących ze Wspólnoty**1. *Rum*

Rhum de la Martinique/Rhum de la Martinique traditionnel
Rhum de la Guadeloupe/Rhum de la Guadeloupe traditionnel
Rhum de la Réunion/Rhum de la Réunion traditionnel
Rhum de la Guyane/Rhum de la Guyane traditionnel
Ron de Málaga
Ron de Granada
Rum da Madeira

2. a) *Whisky*

Scotch Whisky
Irish Whisky
Whisky español
(Powyższe nazwy mogą być uzupełnione słowami »Malt« lub »Grain«)

2. b) *Whiskey*

Irish Whiskey
Uisce Beatha Eireannach/Irish Whiskey
(Powyższe nazwy mogą być uzupełnione słowami »Pot Still«)

3. *Napoje spirytusowe z ziarna*

Eau-de-vie de seigle de marque nationale luxembourgeoise
Korn
Kornbrand

4. *Okowita z wina gronowego*

Eau-de-vie de Cognac
Eau-de-vie des Charentes
Cognac
(Nazwa »Cognac« może być uzupełniona następującymi słowami:
— Fine
— Grande Fine Champagne
— Grande Champagne
— Petite Champagne
— Petite Fine Champagne
— Fine Champagne
— Borderies
— Fins Bois
— Bons Bois)
Fine Bordeaux
Armagnac
Bas Armagnac
Haut Armagnac
Ténarèse
Eau-de-vie de vin de la Marne
Eau-de-vie de vin originaire d'Aquitaine
Eau-de-vie de vin de Bourgogne
Eau-de-vie de vin originaire du Centre-Est
Eau-de-vie de vin originaire de Franche-Comté
Eau-de-vie de vin originaire du Bugey
Eau-de-vie de vin de Savoie
Eau-de-vie de vin originaire des Coteaux de la Loire
Eau-de-vie de vin des Côtes-du-Rhône
Eau-de-vie de vin originaire de Provence
Eau-de-vie de Faugères/Faugères

Eau-de-vie de vin originaire du Languedoc
Aguardente do Minho
Aguardente do Douro
Aguardente da Beira Interior
Aguardente da Bairrada
Aguardente do Oeste
Aguardente do Ribatejo
Aguardente do Alentejo
Aguardente do Algarve
Aguardente de Vinho da Região dos Vinhos Verdes
Aguardente da Região dos Vinhos Verdes Alvarinho
Lourinhã

5. *Brandy*

Brandy de Jerez
Brandy del Penedés
Brandy italiano
Brandy Αττικής /Brandy z Attica
Brandy Πελοποννήσου/Brandy z Peloponezu
Brandy Κεντρικής Ελλάδας/Brandy ze środkowej Grecji
Deutscher Weinbrand
Wachauer Weinbrand
Weinbrand Dürnstein
Karpatské brandy špeciál

6. *Okowita z wyłoków z winogron*

Eau-de-vie de marc de Champagne ou
Marc de Champagne
Eau-de-vie de marc originaire d'Aquitaine
Eau-de-vie de marc de Bourgogne
Eau-de-vie de marc originaire du Centre Est
Eau-de-vie de marc originaire de Franche Comté
Eau-de-vie de marc originaire de Bugey
Eau-de-vie de marc originaire de Savoie
Marc de Bourgogne
Marc de Savoie
Marc d'Auvergne
Eau-de-vie de marc originaire des Coteaux de la Loire
Eau-de-vie de marc des Côtes-du-Rhône
Eau-de-vie de marc originaire de Provence
Eau-de-vie de marc originaire du Languedoc
Marc d'Alsace Gewürztraminer
Marc de Lorraine
Bagaceira do Minho
Bagaceira do Douro
Bagaceira da Beira Interior
Bagaceira da Bairrada
Bagaceira do Oeste
Bagaceira do Ribatejo
Bagaceira do Alentejo
Bagaceira do Algarve
Aguardente Bagaceira da Região dos Vinhos Verdes
Bagaceira da Região dos Vinhos Verdes Alvarinho
Orujo gallego
Grappa
Grappa di Barolo
Grappa piemontese/Grappa del Piemonte
Grappa lombarda/Grappa di Lombardia
Grappa trentina/Grappa del Trentino
Grappa friulana/Grappa del Friuli
Grappa veneta/Grappa del Veneto
Südtiroler Grappa/Grappa dell'Alto Adige
Τσικουδιά Κρήτης/Tsikoudia z Krety
Τσίπουρο Μακεδονίας/Tsipouro z Macedonii

Τσίπουρο Θεσσαλίας/Tsipouro z Thessaly
Τσίπουρο Τυρνάβου/Tsipouro z Tynavos
Eau-de-vie de marc de marque nationale luxembourgeoise
Ζιβανία/Zivania
Pálinka

7. *Okowita owocowa*

Schwarzwälder Kirschwasser
Schwarzwälder Himbeergeist
Schwarzwälder Mirabellenwasser
Schwarzwälder Williamsbirne
Schwarzwälder Zwetschgenwasser
Fränkisches Zwetschgenwasser
Fränkisches Kirschwasser
Fränkischer Obstler
Mirabelle de Lorraine
Kirsch d'Alsace
Quetsch d'Alsace
Framboise d'Alsace
Mirabelle d'Alsace
Kirsch de Fougerolles
Südtiroler Williams/Williams dell'Alto Adige
Südtiroler Aprikot/Südtiroler
Marille/Aprikot dell'Alto Adige/Marille dell'Alto Adige
Südtiroler Kirsch/Kirsch dell'Alto Adige
Südtiroler Zwetschgeler/Zwetschgeler dell'Alto Adige
Südtiroler Obstler/Obstler dell'Alto Adige
Südtiroler Gravensteiner/Gravensteiner dell'Alto Adige
Südtiroler Golden Delicious/Golden Delicious dell'Alto Adige
Williams friulano/Williams del Friuli
Sliwovitz del Veneto
Sliwovitz del Friuli-Venezia Giulia
Sliwovitz del Trentino-Alto Adige
Distillato di mele trentino/Distillato di mele del Trentino
Williams trentino/Williams del Trentino
Sliwovitz trentino/Sliwovitz del Trentino
Aprikot trentino/Aprikot del Trentino
Medronheira do Algarve
Medronheira do Buçaco
Kirsch Friulano/Kirschwasser Friulano
Kirsch Trentino/Kirschwasser Trentino
Kirsch Veneto/Kirschwasser Veneto
Aguardente de pêra da Lousã
Eau-de-vie de marque nationale luxembourgeoise
Eau-de-vie de poires de marque nationale luxembourgeoise
Eau-de-vie de kirsch de marque nationale luxembourgeoise
Eau-de-vie de quetsch de marque nationale luxembourgeoise
Eau-de-vie de mirabelle de marque nationale luxembourgeoise
Eau-de-vie de prunelles de marque nationale luxembourgeoise
Wachauer Marillenbrand
Bošácka Slivovica
Szatmári Szilvapálinka
Kecskeméti Barackpálinka
Békési Szilvapálinka
Szabolcsi Almapálinka
Slivovice
Pálinka

8. *Okowity z cydru i gruszcznika*

Calvados
Calvados du Pays d'Auge
Eau-de-vie de cidre de Bretagne
Eau-de-vie de poiré de Bretagne
Eau-de-vie de cidre de Normandie
Eau-de-vie de poiré de Normandie

Eau-de-vie de cidre du Maine
Aguardiente de sidra de Asturias
Eau-de-vie de poiré du Maine

9. *Alkohol z goryczki*
Bayerischer Gebirgsenzian
Südtiroler Enzian/Genzians dell'Alto Adige
Genziana trentina/Genziana del Trentino
10. *Owocowe napoje spirytusowe*
Pacharán
Pacharán navarro
11. *Napoje spirytusowe aromatyzowane jałowcem*
Ostfriesischer Korngenever
Genièvre Flandres Artois
Hasseltse jenever
Balegemse jenever
Pékét de Wallonie
Steinhäger
Plymouth Gin
Gin de Mahón
Vilniaus Džinas
Spišská Borovička
Slovenská Borovička Juniperus
Slovenská Borovička
Inovecká Borovička
Liptovská Borovička
12. *Napoje spirytusowe aromatyzowane kminkiem*
Dansk Akvavit/Dansk Aquavit
Svensk Aquavit/Svensk Akvavit/Swedish Aquavit
13. *Napoje spirytusowe aromatyzowane anyżkiem*
Anís español
Évora anisada
Cazalla
Chinchón
Ojén
Rute
Oúço/Ouzo
14. *Likiery*
Berliner Kümmel
Hamburger Kümmel
Münchener Kümmel
Chiemseer Klosterlikör
Bayerischer Kräuterlikör
Cassis de Dijon
Cassis de Beaufort
Irish Cream
Palo de Mallorca
Ginjinha portuguesa
Licor de Singeverga
Benediktbeurer Klosterlikör
Ettaler Klosterlikör
Ratafia de Champagne
Ratafia catalana
Anis português
Finnish berry/Finnish fruit liqueur

Grossglockner Alpenbitter
Mariazeller Magenlikör
Mariazeller Jagasaftl
Puchheimer Bitter
Puchheimer Schlossgeist
Steinfelder Magenbitter
Wachauer Marillenlikör
Jägertee/Jagertee/Jagatee
Allažu Kimelis
Čepkelių
Demänovka Bylinný Likér
Polish Cherry
Karlovarská Hořká

15. *Napoje spirytusowe*

Pommeau de Bretagne
Pommeau du Maine
Pommeau de Normandie
Svensk Punsch/Swedish Punch
Slivovice

16. *Wódki*

Svensk Vodka/Swedish Vodka
Suomalainen Vodka/Finsk Vodka/Vodka of Finland
Polska wódka/Polish Vodka
Laugarício Vodka
Originali Lietuviška degtinė
Wódka ziołowa z Niziny Północnopolaskiej aromatyzowana ekstraktem z trawy żubrowej/Herbal Vodka from the North Podlasie Lowland aromatised with an extract of bison grass
Latvijas Dzidrais
Rīgas Degvīns
LB Degvīns
LB Vodka

17. *Napoje spirytusowe gorzkie*

Rīgas melnais Balzāms/Riga Black Balsam
Demänovka bylinná horká”.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 grudnia 2004 r.

w sprawie zmiany załączników I i II do decyzji Rady 79/542/EWG w zakresie uaktualnienia warunków przywozu i wzorów świadectw zdrowotnych dotyczących mięsa zwierząt łownych oraz mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka

(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 4554)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2004/882/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 72/462/EWG⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przy przywozie z państw trzecich bydła, owiec i kóz oraz trzody chlewnej i świeżego mięsa lub produktów mięsnych, w szczególności jej art. 3 ust. 1 zdanie ostatnie, art. 11 ust. 2 i art. 16 ust. 1,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽²⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1 i 4 oraz art. 9 ust. 4 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady 79/542/EWG z dnia 21 grudnia 1979 r. zawiera wykaz państw trzecich lub części państw trzecich, a także ustanawia warunki zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego i świadectw weterynaryjnych, w zakresie przywozu do Wspólnoty niektórych żywych zwierząt i świeżego mięsa z tych państw⁽³⁾.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii⁽⁴⁾ zostało w ostatnim czasie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1471/2004⁽⁵⁾ w celu uwzględnienia ryzyka związanego z przewlekłą chorobą wyniszczającą u dzikich i utrzymywanych przez człowieka jeleniowatych. Do rozporządzenia dodane zostały wymogi dotyczące przywozu świeżego mięsa z jeleniowatych, pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych i Kanady. Wejdą one w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.
- (3) Konieczne jest dostosowanie świadectw zdrowia zwierząt, wzorów RUW i RUF w załączniku II do decyzji 79/542/EWG do uaktualnionych zasad dotyczących TSE.

- (4) Przewlekła choroba wyniszczająca dotyczy tylko niektórych gatunków zwierząt. Stosowne jest zatem dokonanie przeglądu obecnych ograniczeń dotyczących przywozu „innych przeżuwaczy” z Kanady w celu dopuszczenia przywozu żywych przeżuwaczy, z wyjątkiem jeleniowatych.
- (5) Komisja otrzymała oficjalny wniosek od władz chilijskich dotyczący umieszczenia Chile w wykazie dotyczącym wywozu świeżego mięsa z utrzymywanego przez człowieka „dzika”. Chile posiada zgodę na wywóz świniowatych, nieudomowionych świniowatych oraz mięsa ze świń domowych, ze względu na zadowalającą sytuację dotyczącą zdrowia zwierząt, ocenianą przez kilka inspekcji Biura ds. Żywności i Weterynarii, a zatem stosowne jest umieszczenie Chile w wykazie dotyczącym wywozu mięsa z nieudomowionych świniowatych utrzymywanych przez człowieka.
- (6) Definicja terytorium Serbii i Czarnogóry powinna zostać poddana przeglądowi w celu pełnego odzwierciedlenia rezolucji nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.
- (7) Część 1 załącznika I oraz część 1 i część 2 załącznika II do decyzji 79/542/EWG powinny zostać odpowiednio zmienione.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Część 1 załącznika I do decyzji 79/542/EWG zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Część 1 załącznika II do decyzji 79/542/EWG zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽²⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2002, str. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 146 z 14.6.1979, str. 15. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2004/620/WE (Dz.U. L 279 z 28.8.2004, str. 30).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1993/2004 (Dz.U. L 344 z 20.11.2004, str. 12).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 271 z 18.8.2004, str. 24.

Artykuł 3

W części 2 załącznika II do decyzji 79/542/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) „SG (*supplementary guarantees* – gwarancje dodatkowe)” zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszej decyzji;
- 2) wzory świadectw zdrowia RUF i RUW zastępuje się wzorami znajdującymi się w załączniku IV do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Artykuły 1 i 2 niniejszej decyzji stosuje się od dnia 24 grudnia 2004 r.

Artykuł 3 stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

ŻYWE ZWIERZĘTA

CZĘŚĆ 1

Wykaz państw trzecich lub ich części (*)

Państwo	Kod terytorium	Opis terytorium	Świadectwo weterynaryjne		Warunki szczególne
			wzrór (wzory)	SG	
1	2	3	4	5	6
BG – Bułgaria	BG-0	Cały kraj	—		
	BG-1	Prowincje Warna, Dobricz, Silistra, Choumen, Targowiste, Razgrad, Ruse, W. Tyrnowo, Gabrowo, Plewen, Łowecz, Płowdiw, Smoljan, Pazardżik, okręg Sofia, miasto Sofia, Pernik, Kjustendil, Błagojewgrad, Sliwen, Stara Zagora, Wraca, Montana oraz Widyn	BOV-X, BOV-Y, RUM, OVI-X, OVI-Y	A	
CA – Kanada	CA-0	Cały kraj	POR-X		IVb IX
	CA-1	Cały kraj, oprócz rejonu Doliny Okanagan Kolumbii Brytyjskiej, opisanego następująco: — od punktu na granicy Kanady i Stanów Zjednoczonych, o długości geograficznej 120° 15' i szerokości geograficznej 49° — na północ do punktu długości geograficznej 119° 35' i szerokości geograficznej 50° 30' — na północny wschód do punktu długości geograficznej 119° i szerokości geograficznej 50° 45' — na południe do punktu na granicy Kanady i Stanów Zjednoczonych, o długości geograficznej 118° 15' szerokości geograficznej 49°	BOV-X, OVI-X, OVI-Y, RUM (")	A	
CH – Szwajcaria	CH-0	Cały kraj	BOV-X, BOV-Y, OVI-X, OVI-Y, RUM		
			POR-X, POR-Y, SUI	B	
CL – Chile	CL-0	Cały kraj	OVI-X, RUM		
			POR-X, SUI	B	
GL – Grenlandia	GL-0	Cały kraj	OVI-X, RUM		V
HR – Chorwacja	HR-0	Cały kraj	BOV-X, BOV-Y, RUM, OVI-X, OVI-Y		

1	2	3	4	5	6
IS – Islandia	IS-0	Cały kraj	BOV-X, BOV-Y, RUM, OVI-X, OVI-Y		I
			POR-X, POR-Y	B	
NZ – Nowa Zelandia	NZ-0	Cały kraj	BOV-X, BOV-Y, RUM, POR-X, POR-Y, OVI-X, OVI-Y		I
PM – St Pierre i Miquelón	PM-0	Cały kraj	BOV-X, BOV-Y, RUM, OVI-X, OVI-Y, CAM		
RO – Rumunia	RO-0	Cały kraj	BOV-X, BOV-Y, RUM, OVI-X, OVI-Y		V

(*) Bez uszczerbku dla szczególnych wymogów certyfikacji, przewidzianych przez wszelkie odpowiednie porozumienia wspólnotowe z państwami trzecimi.

(**) Wyłączenia dla żywych zwierząt, nienależących do gatunku *cervidae*.

Warunki szczególne

(patrz przypisy na każdym świadectwie)

- »I«: Terytorium, na którym wystąpienie BSE u bydła rodzimego oceniono jako wysoce nieprawdopodobne, w celu wywozu na teren Wspólnoty Europejskiej zwierząt, którym wystawiane są świadectwa według wzoru BOV-X i BOV-Y.
- »II«: Terytorium uznane za posiadające oficjalny status wolnego od gruźlicy w celu wywozu na teren Wspólnoty Europejskiej zwierząt, którym wystawiane są świadectwa według wzoru BOV-X.
- »III«: Terytorium uznane za posiadające oficjalny status wolnego od brucelozy w celu wywozu do Wspólnoty Europejskiej zwierząt, którym wystawiane są świadectwa według wzoru BOV-X.
- »IVa«: Terytorium uznane za posiadające oficjalny status wolnego od enzootycznej białaczki bydła (EBL) w celu wywozu na teren Wspólnoty Europejskiej zwierząt, którym wystawiane są świadectwa według wzoru BOV-X.
- »IVb«: Terytorium z zatwierdzonymi gospodarstwami uznanymi za posiadające oficjalny status wolnych od enzootycznej białaczki bydła (EBL) w celu wywozu na teren Wspólnoty Europejskiej zwierząt, którym wystawiane są świadectwa według wzoru BOV-X.
- »V«: Terytorium uznane za posiadające oficjalny status wolnego od brucelozy w celu wywozu do Wspólnoty Europejskiej zwierząt, którym wystawiane są świadectwa według wzoru OVI-X.
- »VI«: Ograniczenia geograficzne:
- »VII«: Terytorium uznane za posiadające oficjalny status wolnego od gruźlicy w celu wywozu na teren Wspólnoty Europejskiej zwierząt, którym wystawiane są świadectwa według wzoru RUM.
- »VIII«: Terytorium uznane za posiadające oficjalny status wolnego od brucelozy w celu wywozu do Wspólnoty Europejskiej zwierząt, którym wystawiane są świadectwa według wzoru RUM.
- »IX«: Terytorium uznane za posiadające oficjalny status wolnego od choroby Aujeszky u świń w celu wywozu do Wspólnoty Europejskiej zwierząt, którym wystawiane są świadectwa według wzoru POR-X.”.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

ŚWIEŻE MIĘSO

CZĘŚĆ 1

Wykaz państw trzecich lub ich części (*)

Państwo	Kod terytorium	Opis terytorium	Świadectwo weterynaryjne		Warunki szczególne
			Wzór/wzory	SG	
1	2	3	4	5	6
AL – Albania	AL-0	Cały kraj	—		
AR – Argentyna	AR-0	Cały kraj	EQU		
	AR-1	Prowincje Buenos Aires, Catamarca, Corrientes, Entre Ríos, La Rioja, Mendoza, Misiones, Neuquen, Rio Negro, San Juan, San Luis, Santa Fe oraz Tucuman	BOV	A	1 i 2
	AR-2	La Pampa i Santiago del Estero	BOV	A	1 i 2
	AR-3	Cordoba	BOV	A	1 i 2
	AR-4	Chubut, Santa Cruz i Tierra del Fuego	BOV, OVI		1 i 2
	AR-5	Formosa (tylko terytorium Ramon Lista) i Salta (tylko departament Rivadavia)	BOV	A	1 i 2
	AR-6	Salta (tylko departamenty General Jose de San Martin, Oran, Iruya oraz Santa Victoria)	BOV	A	1 i 2
	AR-7	Chaco, Formosa (z wyjątkiem terytorium Ramon Lista), Salta (z wyjątkiem departamentów General Jose de San Martin, Rivadavia, Oran, Iruya oraz Santa Victoria), Jujuy	BOV	A	1 i 2
AU – Australia	AU-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, RUF, RUW, SUF, SUW		
BA – Bośnia i Hercegowina	BA-0	Cały kraj	—		
BG – Bułgaria	BG-0	Cały kraj	EQU		
	BG-1	Prowincje Warna, Dobricz, Silistra, Choumen, Targowiste, Razgrad, Ruse, W. Tyrnowo, Gabrowo, Plewen, Łowecz, Płowdiw, Smoljan, Pazardżik, okręg Sofia, miasto Sofia, Pernik, Kjustendil, Błagojewgrad, Wraca, Montana oraz Widyń	BOV, OVI, RUW, RUF		
	BG-2	Prowincje Burgas, Jambol, Sliwen, Stara Zagora, Haskowo, Kardzali oraz korytarz o szerokości 20 km na granicy z Turcją	—		

1	2	3	4	5	6
BH – Bahrajn	BH-0	Cały kraj	—		
BR – Brazylia	BR-0	Cały kraj	EQU		
	BR-1	Stany Paraná, Minas Gerais (z wyjątkiem regionalnych przedstawicielstw Oliveira, Passos, São Gonçalo de Sapucaí, Setelagoas i Bambuí), São Paulo, Espírito Santo, Mato Grosso do Sul (z wyjątkiem gmin miejskich Sete Quedas, Sonora, Aquidauana, Bodoqueno, Bonito, Caracol, Coxim, Jardim, Ladario, Miranda, Pedro Gomes, Porto Murtinho, Rio Negro, Rio Verde z Mato Grosso i Corumbá), Santa Catarina, Goiás i jednostki terytorialne Cuiaba (z wyjątkiem gmin miejskich San Antonio de Leverger, Nossa Senhora do Livramento, Pocone i Barão de Melgaço), Cáceres (z wyjątkiem gminy miejskiej Cáceres), Lucas do Rio Verde, Rondonópolis (z wyjątkiem gminy miejskiej Itiquira), Barra do Garça i Barra do Burges w Mato Grosso	BOV	A	1 i 2
	BR-2	Stan Rio Grande do Sul	BOV	A	1 i 2
	BR-3	Stan Mato Grosso do Sul, gmina miejska Sete Quedas	BOV	A	1 i 2
BW – Botswana	BW-0	Cały kraj	EQU, EQW		
	BW-1	Strefy weterynaryjnej kontroli chorób 5, 6, 7, 8, 9 i 18	BOV, OVI, RUF, RUW	F	1 i 2
	BW-2	Strefy weterynaryjnej kontroli chorób 10, 11, 12, 13 i 14	BOV, OVI, RUF, RUW	F	1 i 2
BY – Białoruś	BY-0	Cały kraj	—		
BZ – Belize	BZ-0	Cały kraj	BOV, EQU		
CA – Kanada	CA-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, SUF, SUW, RUF, RUW	G	
CH – Szwajcaria	CH-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, RUF, RUW, SUF, SUW		
CL – Chile	CL-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, RUF, RUW, SUF		
CN – Chiny (Republika Ludowa)	CN-0	Cały kraj	—		

1	2	3	4	5	6
CO – Kolumbia	CO-0	Cały kraj	EQU		
	CO-1	Strefa wyznaczona linią biegnącą od miejsca, gdzie rzeka Murri wpada do rzeki Atrato, w dół rzeki Atrato do miejsca, gdzie uchodzi ona do Oceanu Atlantyckiego, z tego miejsca do granicy panamskiej wzdłuż linii brzegowej Atlantyku do Cabo Tiburón; z tego miejsca do Oceanu Spokojnego wzdłuż granicy kolumbijsko-panamskiej; z tego miejsca do ujścia rzeki Valle wzdłuż wybrzeża Pacyfiku i stąd wzdłuż linii prostej do miejsca, gdzie rzeka Murri wpada do rzeki Atrato	BOV	A	2
	CO-3	Strefa wyznaczona linią biegnącą od ujścia rzeki Sinu do Oceanu Atlantyckiego, w górę rzeki Sinu do jej górnych dopływów w Alto Paramillo, od tego miejsca do Puerto Rey nad Oceanem Atlantyckim, dalej wzdłuż granicy pomiędzy departamentami Antiqua i Cordoba, a z tego miejsca wzdłuż wybrzeża Atlantyku do ujścia rzeki Sinu	BOV	A	2
CR – Kostaryka	CR-0	Cały kraj	BOV, EQU		
CS – Serbia i Czarnogóra (*)	CS-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU		
CU – Kuba	CU-0	Cały kraj	BOV, EQU		
DZ – Algieria	DZ-0	Cały kraj	—		
ET – Etiopia	ET-0	Cały kraj	—		
FK – Falklandy	FK-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU		
GL – Grenlandia	GL-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU, RUF, RUW		
GT – Gwatemala	GT-0	Cały kraj	BOV, EQU		
HK – Hongkong	HK-0	Cały kraj	—		
HN – Honduras	HN-0	Cały kraj	BOV, EQU		
HR – Chorwacja	HR-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU, RUF, RUW		
IL – Izrael	IL-0	Cały kraj	—		

1	2	3	4	5	6
IN – Indie	IN-0	Cały kraj	—		
IS – Islandia	IS-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU, RUF, RUW		
KE – Kenia	KE-0	Cały kraj	—		
MA – Maroko	MA-0	Cały kraj	EQU		
MG – Madagaskar	MG-0	Cały kraj	—		
MK – Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (**)	MK-0	Cały kraj	OVI, EQU		
MU – Mauritius	MU-0	Cały kraj	—		
MX – Meksyk	MX-0	Cały kraj	BOV, EQU		
NA – Namibia	NA-0	Cały kraj	EQU, EQW		
	NA-1	Na południe od ogrodzenia, które rozciąga się od Palgrave Point na zachodzie do Gam na wschodzie	BOV, OVI, RUF, RUW	F	2
NC – Nowa Kaledonia	NC-0	Cały kraj	BOV, RUF, RUW		
NI – Nikaragua	NI-0	Cały kraj	—		
NZ – Nowa Zelandia	NZ-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, RUF, RUW, SUF, SUW		
PA – Panama	PA-0	Cały kraj	BOV, EQU		
PY – Paragwaj	PY-0	Cały kraj	EQU		
	PY-1	Obszary środkowej części Chaco i San Pedro	BOV	A	1 i 2
RO – Rumunia	RO-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU, RUW, RUF		
RU – Federacja Rosyjska	RU-0	Cały kraj	—		
	RU-1	Obwód Murmański (Murmanskaja oblast)	RUF		
SV – Salvador	SV-0	Cały kraj	—		

1	2	3	4	5	6
SZ – Suazi	SZ-0	Cały kraj	EQU, EQW		
	SZ-1	Obszar na zachód od ogrodzenia „czerwona linia”, które rozciąga się na północ od rzeki Usutu do granicy z Południową Afryką na zachód od Nkalashane	BOV, RUF, RUW	F	2
	SZ-2	Obszary weterynaryjnego nadzoru pryszczycy i kontroli szczepień ogłoszone w dzienniku urzędowym jako instrument ustawowy zgodnie z notą prawną nr 51 z 2001 r.	BOV, RUF, RUW	F	1 i 2
TH – Tajlandia	TH-0	Cały kraj	—		
TN – Tunezja	TN-0	Cały kraj	—		
TR – Turcja	TR-0	Cały kraj	—		
	TR-1	Prowincje Amasya, Ankara, Aydin, Balıkesir, Bursa, Cankiri, Corum, Denizli, Izmir, Kastamonu, Kutahya, Manisa, Usak, Yozgat i Kirikkale	EQU		
UA – Ukraina	UA-0	Cały kraj	—		
US – Stany Zjednoczone	US-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, SUF, SUW, RUF, RUW	G	
UY – Urugwaj	UY-0	Cały kraj	EQU		
			BOV	A	1
			OVI	A	1 i 2
ZA – Afryka Południowa	ZA-0	Cały kraj	EQU, EQW		
	ZA-1	Cały kraj z wyjątkiem: — części obszaru kontroli pryszczycy w rejonach weterynaryjnych prowincji Mpumalanga i Północnej, w okręgu Ingwavuma rejonu weterynaryjnego Natal i na obszarze graniczącym z Botswaną, na wschód od 28° długości geograficznej, oraz — okręgu Camperdown, w prowincji KwaZuluNatal	BOV, OVI, RUF, RUW	F	2
ZW – Zimbabwe	ZW-0	Cały kraj	—		

(*) Bez uszczerbku dla szczególnych wymogów certyfikacji, przewidzianych przez wszelkie odpowiednie porozumienia wspólnotowe z państwami trzecimi.

(**) Z wyłączeniem Kosowa, zdefiniowanego w rezolucji nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.

(***) Była Jugosłowiańska Republika Macedonii; kod tymczasowy niemający wpływu na ostateczne oznakowanie państwa, które zostanie przypisane po zakończeniu negocjacji toczących się obecnie w ONZ.

— = Nie ustalono świadectwa i przywóz świeżego mięsa jest zakazany.”.

ZAŁĄCZNIK III

SG (Gwarancje dodatkowe)

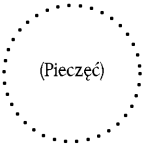
- „A”: Gwarancje dotyczące dojrzewania, pomiaru pH i odkostniania świeżego mięsa, z wyjątkiem podrobów, na które wystawiane jest świadectwo zgodnie ze wzorem BOV (ppkt 10.6), OVI (ppkt 10.6), RUF (ppkt 10.7) oraz RUW (ppkt 10.4).
- „B”: Gwarancje dotyczące dojrzałych wykrojonych podrobów, zgodnie z opisem we wzorze świadectwa BOV (ppkt 10.6).
- „C”: Gwarancje dotyczące testu laboratoryjnego na klasyczny pomór świń, wykonanego na tuszach, z których pozyskano świeże mięso, na które wydawane jest świadectwo zgodnie ze wzorem SUW (ppkt 10.3bis).
- „D”: Gwarancje dotyczące karmienia zlewkami w gospodarstwie/gospodarstwach zwierzęcym/zwierzęcych, z którego/których pochodzi świeże mięso, na które wydawane jest świadectwo zgodnie ze wzorem POR (ppkt 10.3 d).
- „E”: Gwarancje dotyczące testu na gruźlicę, wykonanego u zwierząt, z których pozyskano świeże mięso, na które wydawane jest świadectwo zgodnie ze wzorem BOV (ppkt 10.4 d).
- „F”: Gwarancje dotyczące dojrzewania i odkostniania świeżego mięsa, z wyjątkiem podrobów, na które wydawane jest świadectwo zgodnie ze wzorami (ppkt 10.6), OVI (ppkt 10.6), RUF (ppkt 10.7) i RUW (ppkt 10.4).
- „G”: Gwarancje dotyczące 1) usunięcia podrobów i rdzenia kręgowego oraz 2) przebadania i pochodzenia zwierząt jeleniowatych w związku z przewlekłą chorobą wyniszczającą, jak określono we wzorze świadectwa RUF (ppkt 9.2.1) oraz RUW (ppkt 9.3.1).
-

ZAŁĄCZNIK IV

WZÓR RUF

1. Nadawca (pełne nazwisko i adres)	ŚWIADECTWO WETERYNARYJNE świeżego mięsa ze zwierząt nieudomowionych utrzymywanych przez człowieka ⁽¹⁾ innych niż koniowate i świnowate, wysyłanego do Wspólnoty Europejskiej nr ⁽²⁾ ORYGINAŁ																																																																		
2. Odbiorca (pełne nazwisko i adres)	3. Pochodzenie mięsa ⁽³⁾ 3.1. Kraj: 3.2. Kod terytorium:																																																																		
5. Zamierzone miejsce przeznaczenia mięsa 5.1. Państwo Członkowskie UE: 5.2. Zakład: Nazwa i adres Numer identyfikacyjny lub rejestracyjny (jeśli dotyczy)	4. Właściwy organ 4.1. Ministerstwo: 4.2. Służby: 4.3. Poziom lokalny/regionalny:																																																																		
7. Identyfikacja środków transportu i przesyłki ⁽⁴⁾ 7.1. (Samochód ciężarowy, wagon kolejowy, statek, samolot) ⁽⁵⁾ 7.2. Numer(-y) rejestracyjny(-e), nazwa statku lub numer lotu:	6. Miejsce załadunku do wywozu 7.3. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki ⁽⁶⁾:																																																																		
8. Identyfikacja mięsa 8.1. Mięso z: (gatunek zwierzęcia). 8.2. Warunki temperaturowe mięsa znajdującego się w niniejszej przesyłce: schłodzone/zamrożone ⁽³⁾ 8.3. Indywidualna identyfikacja mięsa znajdującego się w tej przesyłce: <table border="1" data-bbox="316 1240 1318 1576"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Rodzaj płyt ⁽⁷⁾</th> <th colspan="3">Numer zatwierdzenia zakładu</th> <th rowspan="2">Liczba opakowań/sztuk</th> <th rowspan="2">waga netto (kg)</th> </tr> <tr> <th>Rzeźnia</th> <th>Rozbiór</th> <th>Chłodnia</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr> <td colspan="3">Razem</td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> </tr> </tbody> </table>					Rodzaj płyt ⁽⁷⁾	Numer zatwierdzenia zakładu			Liczba opakowań/sztuk	waga netto (kg)	Rzeźnia	Rozbiór	Chłodnia																																																	Razem					
Rodzaj płyt ⁽⁷⁾	Numer zatwierdzenia zakładu			Liczba opakowań/sztuk		waga netto (kg)																																																													
	Rzeźnia	Rozbiór	Chłodnia																																																																
Razem																																																																			
9. Poświadczenie zdrowia publicznego Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że: 9.1. świeże mięso zostało otrzymane, przygotowane, poddane obróbce i przechowywane przy zachowaniu warunków zdrowotnych obowiązujących podczas produkcji i kontroli ustanowionych przez prawodawstwo wspólnotowe ⁽⁸⁾ i jest w związku z powyższym uważane jako takie za nadające się do spożycia przez ludzi; 9.2. świeże mięso lub paczki mięsa oznakowane są urzędowymi znakami sanitarnymi, informującymi, że mięso to zostało w całości oprawione i zbadane w zakładach wymienionych w ppkt 8.3, posiadających zezwolenie na wywóz do Wspólnoty Europejskiej; ⁽¹⁴⁾ 9.2.1. odnośnie do przewlekłej choroby wyniszczającej (CWD):																																																																			

9.3.	„Niniejszy produkt zawiera wyłącznie mięso lub pochodzi wyłącznie z mięsa, z wyłączeniem podrobów i rdzenia kręgowego, zwierząt jeniowatych, które zostały przebadane pod kątem przewlekłej choroby wyniszczającej z wykorzystaniem metody histopatologicznej, immunohistochemicznej lub innej metody diagnostycznej, przez właściwy organ, z wynikiem negatywnym, oraz nie pochodzi ze zwierząt pochodzących ze stad, w których przewlekła choroba wyniszczająca została potwierdzona lub jest oficjalnie podejrzewana”; środek transportu i warunki załadunku niniejszej przesyłki spełniają wymagania higieniczne ustanowione przez prawodawstwo wspólnotowe⁽⁸⁾.
10.	Poświadczenie zdrowia zwierząt: Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii niniejszym, zaświadczam, że opisane wyżej świeże mięso:
10.1.	zostało pozyskane na terytorium o kodzie:⁽³⁾, które w dniu wystawienia niniejszego świadectwa:
	a) od 12 miesięcy jest wolne od pomoru bydła i w tym okresie nie przeprowadzano żadnych szczepień przeciw tej chorobie; oraz
⁽⁵⁾ albo	[b) od 12 miesięcy jest wolne od pryszczycy i w tym okresie nie przeprowadzano żadnych szczepień przeciw tej chorobie;]
⁽⁵⁾ albo	[b) od dnia (data) jest uważane za wolne od pryszczycy, bez późniejszego odnotowania przypadków/epidemii i dopuszczone do wywozu niniejszego mięsa decyzją Komisji 2004/.../WE z dnia (data);]
⁽⁵⁾ ⁽⁹⁾ albo	[b) programy szczepień przeciwko pryszczycy są obecnie urzędowo przeprowadzane i kontrolowane u bydła ras krajowych;]
10.2.	zostało pozyskane ze zwierząt, które:
⁽⁵⁾	[pozostały na terytorium opisanym w ppkt 10.1 od urodzenia lub przez okres co najmniej trzech miesięcy przed ubojem;]
⁽⁵⁾ oraz/lub	[dnia (data) zostały sprowadzone na terytorium opisane w ppkt 10.1 z terytorium o kodzie⁽³⁾, które tego dnia było dopuszczone do wywozu niniejszego świeżego mięsa do Wspólnoty Europejskiej;]
10.3.	zostało pozyskane ze zwierząt pochodzących z gospodarstw:
	a) w których żadne z przebywających tam zwierząt nie było szczepione przeciw [pryszczycy ani]⁽¹⁰⁾ pomorowi bydła;
	b) w których przeprowadzane są regularne inspekcje weterynaryjne, mające na celu zdiagnozowanie chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta, oraz gospodarstwa te w ciągu ostatnich sześciu tygodni nie zostały objęte zakazem w związku z epidemią brucellozy; oraz
⁽⁵⁾ albo	[c) w których i wokół których w promieniu 10 km, w ciągu ubiegłych 30 dni, nie odnotowano przypadku / epidemii pryszczycy ani pomoru bydła;]
⁽⁵⁾ ⁽⁹⁾ albo	[c) w których nie ma żadnego urzędowego ograniczenia podyktowanego względami zdrowotnymi, a w ciągu ubiegłych 90 dni w gospodarstwach tych i wokół nich w promieniu 50 km nie odnotowano przypadku/epidemii pryszczycy ani pomoru bydła;
	d) w których zwierzęta przebywały przez co najmniej 40 dni przed bezpośrednią dostawą do rzeźni;]
10.4.	zostało pozyskane ze zwierząt:
⁽⁵⁾ albo	[a) które zostały przetransportowane z gospodarstw, pojazdami oczyszczonymi i zdezynfekowanymi przed ich załadowaniem, do zatwierdzonej rzeźni, bez kontaktu z innymi zwierzętami, które nie spełniają wymienionych wyżej warunków;
	b) które w rzeźni przeszły przedubojową kontrolę zdrowotną w ciągu 24 godzin przed ubojem, a w szczególności nie stwierdzono u nich objawów chorób wymienionych w ppkt 10.1 powyżej; oraz
	c) których uboju dokonano dnia lub między⁽¹¹⁾;
⁽⁵⁾ albo	[a) które zostały poddane ubojowi w gospodarstwie pochodzenia, zgodnie z zezwoleniem wydanym przez urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za to gospodarstwo, który przedłożył pisemne oświadczenie, że:
	— w jego opinii dobrostan zwierząt lub zajmujących się nimi ludzi wystawione byłoby na niedopuszczalne ryzyko przez transport tych zwierząt do rzeźni,
	— dokonano inspekcji gospodarstwa i właściwy organ dopuścił je do uboju zwierząt łownych,

	— zwierzęta przeszły przedubojową kontrolę zdrowotną w ciągu 24 godzin przed ubojem, a w szczególności nie stwierdzono u nich objawów chorób wymienionych w ppkt 10.1 powyżej, — uboju zwierząt dokonano pomiędzy a⁽¹¹⁾ — wykrwawienie zostało wykonane prawidłowo, oraz — ubite zwierzęta zostały wypatroszone w ciągu trzech godzin od chwili uboju; oraz
	b) których tusze zostały przetransportowane do zatwierdzonej rzeźni przy zachowaniu warunków higienicznych oraz, jeśli od chwili uboju upłynęło więcej czasu niż godzina, ich temperatura wynosiła pomiędzy 0 °C a + 4 °C w chwili przyjazdu pojazdu używanego do transportu;]
(12) 10.5.	zostało pozyskane ze zwierząt, które od urodzenia pozostawały oddzielone od dzikich zwierząt parzystokopytnych;
10.6.	zostało pozyskane w zakładzie, wokół którego w promieniu 10 km w okresie uprzednich 30 dni nie odnotowano żadnego przypadku/epidemii chorób wymienionych w ppkt 10.1, lub – w przypadku stwierdzenia choroby – przygotowanie mięsa do wywozu do Wspólnoty Europejskiej zostało dopuszczone dopiero po uboju wszystkich obecnych tam wówczas zwierząt, usunięciu całego mięsa, całkowitym oczyszczeniu i dezynfekcji zakładu pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;
10.7.	
(5) albo	[zostało pozyskane i przygotowane bez kontaktu z innym mięsem niespełniającym wymaganych wyżej warunków.]
(5)(9) albo	[zawiera [mięso bez kości] [oraz] [mięso mielone] (5), uzyskane wyłącznie z mięsa odkostnionego innego niż podroby, które zostało pozyskane z tusz, z których usunięto główne dostępne gruczoły limfatyczne oraz które zostały poddane dojrzewaniu w temperaturze powyżej + 2 °C co najmniej przez 24 godziny przed usunięciem kości i u których wartość współczynnika pH mięsa była mniejsza niż 6,0 przy badaniu elektronicznym w środku mięśnia <i>longissimus-dorsi</i> po dojrzewaniu i przed odkostnieniem, oraz
	było trzymane oddzielnie od mięsa niespełniającego wyżej wymienionych wymagań na wszystkich etapach produkcji, odkostniania i przechowywania, aż do zapakowania w pudła lub kartony w celu dalszego przechowywania w miejscach do tego przeznaczonych.]
(5)(13) albo	[zawiera [mięso bez kości] [oraz] [mięso mielone] (5), uzyskane wyłącznie z mięsa odkostnionego innego niż podroby, które zostało pozyskane z tusz, z których usunięto główne dostępne gruczoły limfatyczne oraz które zostały poddane dojrzewaniu w temperaturze powyżej + 2 °C co najmniej przez 24 godziny przed usunięciem kości, oraz
	było trzymane oddzielnie od mięsa niespełniającego wyżej wymienionych wymagań na wszystkich etapach produkcji, odkostniania i przechowywania, aż do zapakowania w pudła lub kartony w celu dalszego przechowywania w miejscach do tego przeznaczonych.]
Pieczęć urzędowa i podpis Sporządzono w dnia (podpis urzędowego lekarza weterynarii) (Pieczęć) (nazwisko drukowanymi literami, kwalifikacje i tytuł)	

Uwagi

- (¹) Pod pojęciem świeżego mięsa rozumie się wszystkie części, z wyjątkiem podrobów, zarówno świeże, jak i schłodzone lub zamrożone, nadające się do spożycia przez ludzi, z dzikich ssaków należących do rzędu *Perissodactyla* – z wyjątkiem koniowatych – *Proboscidea* lub *Artiodactyla* – z wyjątkiem świniowatych – które od urodzenia są trzymane lub hodowane w zagrodach przydomowych.
- (²) Wydane przez właściwy organ.
- (³) Państwo i kod terytorium zgodnie z wykazem w części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z ostatnimi zmianami).
- (⁴) Podać odpowiednio numer(-y) rejestracyjny(-e) wagonu kolejowego lub samochodu ciężarowego oraz nazwę statku. Numer lotu, jeśli jest znany.
W przypadku transportu w pojemnikach lub pudłach w ppkt 7.3 należy podać całkowitą ich liczbę, numery rejestracyjne i numery plomb, jeśli istnieją.
- (⁵) Niepotrzebne skreślić.
- (⁶) Wypełnić, jeśli dotyczy.
- (⁷) W odpowiednim przypadku zaznaczyć „dojrzałe”. Jeśli mrożone, podać datę (mm/rr) mrożenia płatów/kawałków.
- (⁸) Odnosnie do świeżego mięsa stosuje się postanowienia dyrektywy Rady 91/495/EWG (z ostatnimi zmianami). Odnosnie do dobrostanu podczas uboju stosuje się postanowienia dyrektywy Rady 93/119/WE (z ostatnimi zmianami).
- (⁹) Należy dostarczyć gwarancje dodatkowe dotyczące produktów mięsnych z dojrzałego, odkostnionego mięsa, jeśli wymagane są wpisem „A” w kolumnie 5 „SG” części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z ostatnimi zmianami).
- (¹⁰) Skreślić, jeśli kraj wywozu przeprowadza szczepienia przeciw pryszczycy serotypami A, O lub C, i kraj ten jest dopuszczony do wywozu do Wspólnoty Europejskiej dojrzałego mięsa bez kości, które spełnia dodatkowe gwarancje opisane powyżej w pozycji (9).
- (¹¹) Data lub daty uboju. Przywóz tego mięsa nie jest dozwolony, jeśli pozyskano je ze zwierząt poddanych ubojowi albo przed dniem dopuszczenia terytorium wymienionego w pozycji (3) do wywozu do Wspólnoty Europejskiej, albo w czasie gdy Wspólnota Europejska przyjęła środki ograniczające w stosunku do przywozu tego mięsa z tego terytorium.
- (¹²) Niewymagane w przypadku zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, trzymanych na stałe w regionach arktycznych.
- (¹³) Należy dostarczyć dodatkowe gwarancje odnośnie do produktów mięsnych z dojrzałego, odkostnionego mięsa, jeśli wymagane są wpisem „F” w kolumnie 5 „SG” części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z ostatnimi zmianami). Dojrzałe, odkostnione mięso nie jest dopuszczone do przywozu do Wspólnoty Europejskiej, aż do 21 dni po dacie uboju tych zwierząt.
- (¹⁴) Należy dostarczyć dodatkowe gwarancje dotyczące świeżego mięsa pozyskanego z jeleniowatych, jeśli wymagane są wpisem „G” w kolumnie 5 „SG” części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z ostatnimi zmianami).

WZÓR RUW

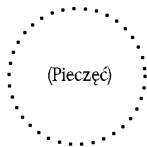
1. Nadawca (pełne nazwisko i adres):	ŚWIADECTWO WETERYNARYJNE świeżego mięsa ze zwierząt dzikich nieudomowionych ⁽¹⁾ innych niż koniowate i świnowate, wysyłanego do Wspólnoty Europejskiej nr ⁽²⁾ ORYGINAŁ																																																																								
2. Odbiorca (pełne nazwisko i adres):	3. Pochodzenie mięsa ⁽³⁾ 3.1. Kraj: 3.2. Kod terytorium:																																																																								
5. Zamierzone miejsce przeznaczenia mięsa 5.1. Państwo Członkowskie UE: 5.2. Zakład: Nazwa i adres Numer identyfikacyjny lub rejestracyjny (jeśli dotyczy):	4. Właściwy organ 4.1. Ministerstwo: 4.2. Służby: 4.3. Poziom lokalny/regionalny:																																																																								
7. Identyfikacja środków transportu i przesyłki ⁽⁴⁾ 7.1. (Samochód ciężarowy, wagon kolejowy, statek, samolot) ⁽⁵⁾ 7.2. Numer(-y) rejestracyjny(-e), nazwa statku lub numer lotu:	6. Miejsce załadunku do wywozu 7.3. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki ⁽⁶⁾ :																																																																								
8. Identyfikacja mięsa 8.1. Mięso z: (gatunek zwierzęcia). 8.2. Warunki temperaturowe mięsa znajdującego się w niniejszej przesyłce: schłodzone/zamrożone ⁽⁷⁾ 8.3. Indywidualna identyfikacja mięsa znajdującego się w tej przesyłce: <table border="1" data-bbox="316 1160 1318 1496"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Rodzaj płyt ⁽⁷⁾</th> <th colspan="3">Numer zatwierdzenia zakładu</th> <th rowspan="2">Liczba opakowań/sztuk</th> <th rowspan="2">waga netto (kg)</th> </tr> <tr> <th>Rzeźnia</th> <th>Rozbiór</th> <th>Chłodnia</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr> <td colspan="4">Razem</td><td> </td><td> </td></tr> </tbody> </table>					Rodzaj płyt ⁽⁷⁾	Numer zatwierdzenia zakładu			Liczba opakowań/sztuk	waga netto (kg)	Rzeźnia	Rozbiór	Chłodnia																																																							Razem					
Rodzaj płyt ⁽⁷⁾	Numer zatwierdzenia zakładu			Liczba opakowań/sztuk		waga netto (kg)																																																																			
	Rzeźnia	Rozbiór	Chłodnia																																																																						
Razem																																																																									
9. Poświadczenie zdrowia publicznego Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że: 9.1. świeże mięso zostało otrzymane, przygotowane, poddane obróbce i przechowywane przy zachowaniu warunków zdrowotnych, obowiązujących podczas produkcji i kontroli, ustanowionych przez prawodawstwo wspólnotowe ⁽⁸⁾ , i jest w związku z powyższym uważane jako takie za nadające się do spożycia przez ludzi; ⁽⁵⁾ albo 9.2. zatwierdzonym zakładzie przetwórczym zwierzyny łownej; 9.3. świeże mięso lub paczki mięsa oznakowane są urzędowymi znakami sanitarnymi, informującymi, że mięso to zostało w całości oprawione i zbadane w zakładach wymienionych w ppkt 8.3, posiadających zezwolenie na wywóz do Wspólnoty Europejskiej; ⁽⁷⁾ albo 9.2. nieoskórowane tusze zostały wypatroszone, a następnie przetransportowane do zatwierdzonego zakładu przetwórstwa zwierzyny łownej, gdzie wnętrzności te poddane zostały badaniu poubojowemu, które nie dało podstaw, aby uznać tusze za nienadające się do spożycia przez ludzi; 9.3. nieoskórowane tusze są urzędowo oznakowane znakiem pochodzenia, wykazanego w ppkt 8.3 powyżej, oraz																																																																									

(⁵) albo	[po schłodzeniu do temperatury pomiędzy -1 °C a +7 °C i przechowywaniu w takiej temperaturze mają być przewiezione do końcowego, docelowego zakładu przetwórstwa zwierzyny łownej, zatwierdzonego przez UE, w ciągu 7 dni od badania poubojowego.]
(⁵) albo	[po schłodzeniu do temperatury pomiędzy -1 °C a +1 °C i przechowywaniu w takiej temperaturze mają być przewiezione do końcowego, docelowego zakładu przetwórstwa zwierzyny łownej, zatwierdzonego przez UE, w ciągu 15 dni od badania poubojowego.]
(¹²) [9.3.1.	środkiem transportu, w którym możliwe jest utrzymanie takiej temperatury w czasie przewozu;]
odnośnie do przewlekłej choroby wyniszczającej (CWD):	„Niniejszy produkt zawiera wyłącznie mięso lub pochodzi wyłącznie z mięsa, z wyłączeniem podrobów i rdzenia kręgowego, zwierząt jeleniowatych, które zostały przebadane pod kątem przewlekłej choroby wyniszczającej z wykorzystaniem metody histopatologicznej, immunohistochemicznej lub innej metody diagnostycznej, przez właściwy organ, z wynikiem negatywnym, oraz nie pochodzi ze zwierząt pochodzących z regionu, gdzie przewlekła choroba wyniszczająca została potwierdzona w ciągu ostatnich trzech lat lub jest oficjalnie podejrzewana.”]
9.4.	środek transportu i warunki załadunku niniejszej przesyłki spełniają wymagania higieniczne ustanowione przez prawodawstwo wspólnotowe (⁸).
10.	Poświadczenie zdrowia zwierząt
	Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym poświadczam, że opisane powyżej świeże mięso:
10.1.	zostało pozyskane na terytorium o kodzie: (³), które w dniu wystawienia niniejszego świadectwa:
	a) od 12 miesięcy jest wolne od pomoru bydła i w tym samym okresie nie przeprowadzano żadnych szczepień przeciw tej chorobie; oraz
(⁵) albo	[b) od 12 miesięcy jest wolne od pryszczycy i w tym samym okresie nie przeprowadzano żadnych szczepień przeciw tej chorobie;]
(⁵) albo	[b) od dnia (data) jest uważane za wolne od pryszczycy, bez późniejszego odnotowania przypadków/epidemii i dopuszczone do wywozu tych zwierząt decyzją Komisji 2004/.../WE z dnia (data);]
(⁵) ⁽⁹⁾ albo	[b) programy szczepień przeciwko pryszczycy są obecnie urzędowo przeprowadzane i kontrolowane u bydła ras krajowych;]
10.2.	zostało pozyskane ze zwierząt dzikich, które zostały zabite pomiędzy a (¹⁰) na terytorium określonym w ppkt. 10.1, przy czym zabicie miało miejsce:
	a) w odległości przekraczającej 20 km od granic państwa lub jego części, skąd w tym okresie wywóz świeżego mięsa do Wspólnoty Europejskiej nie był dozwolony,
	b) na obszarze, na którym w ciągu ostatnich 60 dni nie obowiązywały ograniczenia związane z chorobami wymienionymi w ppkt. 10.1.
10.3.	zostało pozyskane ze zwierząt, które w ciągu 12 godzin po zabiciu zostały przetransportowane w celu schłodzenia [do miejsca gromadzenia i bezpośrednio potem] (⁵) do zatwierdzonego zakładu przetwórstwa zwierzyny łownej, wokół którego w promieniu 10 km w ciągu ostatnich 30 dni nie odnotowano żadnego przypadku/epidemii chorób wymienionych w ppkt 10.1 powyżej lub – w przypadku wystąpienia choroby – zezwolono na przygotowanie mięsa do wywozu do Wspólnoty Europejskiej dopiero po usunięciu całego mięsa oraz całkowitym oczyszczeniu i zdezynfekowaniu zakładu pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;
10.4.	
(⁵) albo	[zostało pozyskane i przygotowane bez kontaktu z innym mięsem, niespełniającym wyżej wymaganych warunków.]
(⁵) ⁽⁹⁾ albo	[zawiera [mięso bez kości] [oraz] [mięso mielone] (⁵), uzyskane wyłącznie z mięsa odkostnionego innego niż podroby, które zostało pozyskane z tusz, z których usunięto główne dostępne gruczoły limfatyczne oraz które zostały poddane dojrzewaniu w temperaturze powyżej +2 °C co najmniej przez 24 godziny przed usunięciem kości i u których wartość współczynnika pH mięsa była mniejsza niż 6,0 przy badaniu elektronicznym w środku mięśnia <i>longissimus-dorsi</i> po dojrzewaniu i przed odkostnieniem, oraz było trzymane oddzielnie od mięsa niespełniającego wyżej wymienionych wymagań na wszystkich etapach produkcji, odkostniania i przechowywania, aż do zapakowania w pudła lub kartony w celu dalszego przechowywania w miejscach do tego przeznaczonych.]
(⁵) ⁽¹¹⁾ albo	[zawiera [mięso bez kości] [oraz] [mięso mielone] (⁵), uzyskane wyłącznie z mięsa odkostnionego innego niż podroby, które zostało pozyskane z tusz, z których usunięto główne dostępne gruczoły limfatyczne oraz które zostały poddane dojrzewaniu w temperaturze powyżej +2 °C co najmniej przez 24 godziny przed usunięciem kości, oraz

było trzymane oddzielnie od mięsa niespełniającego wyżej wymienionych wymagań na wszystkich etapach produkcji, odkostniania i przechowywania, aż do zapakowania w pudła lub kartony w celu dalszego przechowywania w miejscach do tego przeznaczonych.]

Pieczęć urzędowa i podpis

Sporządzono w dnia

(podpis urzędowego lekarza weterynarii)

(nazwisko drukowanymi literami, kwalifikacje i tytuł)

Uwagi

(¹) Pod pojęciem świeżego mięsa rozumie się wszystkie części, z wyjątkiem podrobów, zarówno świeże, jak i schłodzone lub zamrożone, nadające się do spożycia przez ludzi, z dzikich ssaków należących do rzędu *Perissodactyla* – z wyjątkiem koniowatych – *Proboscidea* lub *Artiodactyla* – z wyjątkiem świniowatych – które są zabijane lub na które poluje się na wolności.

Po przywozie nieoskórowane tusze muszą niezwłocznie zostać przetransportowane do zakładu przetwórstwa przeznaczenia.

(²) Wydane przez właściwy organ.

(³) Państwo i kod terytorium zgodnie z wykazem w części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z ostatnimi zmianami).

(⁴) Podać odpowiednio numer(-y) rejestracyjny(-e) wagonu kolejowego lub samochodu ciężarowego oraz nazwę statku. Numer lotu, jeśli jest znany.

W przypadku transportu w pojemnikach lub pudłach w ppkt 7.3 należy podać całkowitą ich liczbę, numery rejestracyjne i numery plomb, jeśli istnieją.

(⁵) Niepotrzebne skreślić.

(⁶) Wypełnić, jeśli dotyczy.

(⁷) W odpowiednim przypadku zaznaczyć „dojrzałe” lub „nieoskórowane”. Jeśli mrożone, podać datę mrożenia (mm/rr) płatów/kawałków.

W przypadku mięsa „nieoskórowanego” podać znak(-i) identyfikacyjny(-e) pochodzenia. Znak ten nie może być znakiem sanitarnym stosowanym do poświadczania przydatności do spożycia przez ludzi, który to znak ma być przyznawany przez zatwierdzony zakład przetwórstwa zwierzyny łownej w Państwie Członkowskim UE przeznaczenia, zaraz po oskórowaniu mięsa i poddaniu go badaniu poubojowemu.

(⁸) Odnosnie do mięsa świeżego stosuje się postanowienia dyrektywy Rady 92/45/EWG (z ostatnimi zmianami).

(⁹) Należy dostarczyć gwarancje dodatkowe dotyczące produktów mięsnych z dojrzałego, odkostnionego mięsa, jeśli wymagane są wpisem „A” w kolumnie 5 „SG” części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z ostatnimi zmianami).

Dojrzałe, odkostnione mięso nie jest dopuszczone do przywozu do Wspólnoty Europejskiej, aż do 21 dni po dacie zabicia tych zwierząt.

(¹⁰) Daty. Przywóz tego mięsa nie jest dozwolony, jeśli pozyskano je ze zwierząt zabitych lub upolowanych przed dniem dopuszczenia terytorium wymienionego w pozycji (3) do wywozu do Wspólnoty Europejskiej, albo w czasie gdy Wspólnota Europejska przyjęła środki ograniczające w stosunku do przywozu tego mięsa z tego terytorium.

(¹¹) Należy dostarczyć dodatkowe gwarancje odnośnie do produktów mięsnych z dojrzałego mięsa bez kości, jeśli wymagane są wpisem „F” w kolumnie 5 „SG” części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z ostatnimi zmianami). Dojrzałe, odkostnione mięso kości nie jest dopuszczone do przywozu do Wspólnoty Europejskiej, aż do 21 dni po dacie uboju tych zwierząt.

(¹²) Należy dostarczyć dodatkowe gwarancje dotyczące świeżego mięsa pozyskanego z jeleniowatych, jeśli wymagane są wpisem „G” w kolumnie 5 „SG” części 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG (z ostatnimi zmianami).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 10 grudnia 2004 r.****dostosowująca Załącznik do dyrektywy Rady 95/57/WE w sprawie zbierania informacji
statystycznych w dziedzinie turystyki w odniesieniu do wykazów państw***(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 4723)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2004/883/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając dyrektywę Rady 95/57/WE z dnia 23 listopada 1995 r. w sprawie zbierania informacji statystycznych w dziedzinie turystyki ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 2,

W Załączniku do dyrektywy 95/57/WE wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej decyzji.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

- (1) Należy dokonać aktualizacji wykazów państw, które mają być stosowane przy zbieraniu danych, w celu ułatwienia zbierania jednolitych danych statystycznych i ze względu na nowe wymogi dotyczące danych na temat nowych krajów przeznaczenia i pochodzenia, wynikające ze zmian w zwyczajach podróży.

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

- (2) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Programów Statystycznych ustanowionego decyzją Rady 89/382/EWG, Euratom ⁽²⁾,

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 291 z 6.12.1995, str. 32. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 28.6.1989, str. 47.

ZAŁĄCZNIK

Sekcja zatytułowana „Podział według regionów geograficznych” w Załączniku do dyrektywy 95/57/WE otrzymuje brzmienie:

„PODZIAŁ WEDŁUG REGIONÓW GEOGRAFICZNYCH**1. Dane statystyczne na temat strony podaży**

Świat ogółem

Europejski Obszar Gospodarczy ogółem

Unia Europejska (25) ogółem

Belgia

Republika Czeska

Dania

Niemcy

Estonia

Grecja

Hiszpania

Francja

Irlandia

Włochy

Cypr

Łotwa

Litwa

Luksemburg

Węgry

Malta

Niderlandy

Austria

Polska

Portugalia

Słowenia

Republika Słowacka

Finlandia

Szwecja

Zjednoczone Królestwo

Europejska Strefa Wolnego Handlu (EFTA) ogółem

Islandia

Norwegia

Szwajcaria (i Liechtenstein)

Pozostałe państwa europejskie ogółem

w tym:

Rosja

Turcja

Ukraina

Afryka ogółem

w tym

Republika Południowej Afryki

Ameryka Północna ogółem

w tym:

Stany Zjednoczone Ameryki

Kanada

Ameryka Południowa i Środkowa ogółem

w tym:

Brazylia

Azja ogółem

w tym:

Chińska Republika Ludowa

Japonia

Republika Korei

Australia, Oceania i inne obszary ogółem

w tym

Australia

Niewyszczególnione

2. Dane statystyczne na temat strony popytu

Świat ogółem

Europejski Obszar Gospodarczy ogółem

Unia Europejska (25) ogółem

Belgia

Republika Czeska

Dania

Niemcy

Estonia

Grecja

Hiszpania

Francja

Irlandia

Włochy

Cypr

Łotwa

Litwa

Luksemburg

Węgry

Malta

Niderlandy

Austria

Polska

Portugalia

Słowenia

Republika Słowacka

Finlandia

Szwecja

Zjednoczone Królestwo

Europejska Strefa Wolnego Handlu (EFTA) ogółem

Islandia

Norwegia

Szwajcaria (i Liechtenstein)

Inne państwa europejskie ogółem

w tym:

Bułgaria

Rumunia

Rosja

Turcja

Afryka ogółem

w tym:

Republika Południowej Afryki

Kraje Maghrebu

Ameryka Północna ogółem

w tym:

Stany Zjednoczone Ameryki

Ameryka Południowa i Środkowa ogółem

w tym:

Argentyna

Brazylia

Azja ogółem

w tym:

Chińska Republika Ludowa

Japonia

Republika Korei

Australia, Oceania i inne obszary ogółem

w tym:

Australia

Niewyszczególnione"
